

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการศึกษา ปัญหา ความต้องการทางการศึกษาและการฝึกอาชีพของนักเรียนตามออก โรงเรียนสอนคนตาบอด ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของโรงเรียน
- ตอนที่ 2 สภาพการศึกษา ปัญหา และความต้องการด้านวิชาสามัญ
- ตอนที่ 3 สภาพการฝึกอาชีพ ปัญหาและความต้องการการฝึกอาชีพ
- ตอนที่ 4 ความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองต่อการศึกษาด้านวิชาสามัญและการฝึกอาชีพ

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของโรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารของโรงเรียน สำรวจสภาพโรงเรียน การสังเกต และใช้แบบสำรวจสภาพโรงเรียน รวมทั้ง สัมภาษณ์ครูและผู้บริหารโรงเรียน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย ประกอบตารางและภาพถ่าย

ตอนที่ 2 สภาพการศึกษา ปัญหาและความต้องการทางการศึกษาด้านวิชาสามัญ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นักเรียน ครูและผู้บริหาร ประกอบการศึกษาเอกสารของโรงเรียน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามลักษณะคำตอบ และนำเสนอโดยการบรรยาย ประกอบตารางและภาพถ่าย

ตอนที่ 3 สภาพการฝึกอาชีพ ปัญหาและความต้องการด้านการฝึกอาชีพ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน ครูและผู้บริหาร ประกอบการศึกษาเอกสารของโรงเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามลักษณะคำตอบ และนำเสนอโดยการบรรยายประกอบ ตารางและภาพถ่าย

ตอนที่ 4 ความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองต่อการศึกษาด้านวิชาสามัญ และการฝึกอาชีพ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และส่งแบบสอบถามจากผู้ปกครองของ

นักเรียนตาบอด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามลักษณะคำตอบ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายประกอบตาราง

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของโรงเรียน

1.1 ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ ก่อตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการมูลนิธิช่วยและให้การศึกษาคณะคนตาบอดภาคเหนือแห่งประเทศไทย โดยมี นายวรศักดิ์ นิมานันท์ เป็นประธานกรรมการ และเป็นเจ้าของโรงเรียน เปิดดำเนินการสอนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2503 ซึ่งได้อาศัยบ้านเช่าของนายแพทย์มู แมนมนตรี ตั้งอยู่ที่ถนนราชมรรคา เป็นอาคารเรียนชั่วคราว ต่อมาในปี พ.ศ. 2505 ทางคณะกรรมการมูลนิธิ ได้กราบบังคมทูลสมเด็จพระบรมราชินีนาถให้ทรงรับ เป็นองค์อุปถัมภ์โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือจึงเป็นโรงเรียนในพระบรมราชินูปถัมภ์

ในปี พ.ศ. 2506 ทางโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น อาคารเรียนชั่วคราวคับแคบ ดังนั้นคณะกรรมการมูลนิธิ จึงได้ปรึกษาและย้ายอาคารเรียนชั่วคราวมาตั้งอยู่ที่ถนนอารักษ์ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่จำนวน 2 ไร่ 2 งาน 88 ตารางวา ในวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2507 โดยที่สมเด็จพระบรมราชินีนาถเสด็จมาเปิดอาคารเรียนหลังแรก คืออาคารราษฎร์สงเคราะห์

หลังจากนั้นเป็นต้นมาทางโรงเรียนได้รับความช่วยเหลือจากรัฐและผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินสร้างอาคารเรียนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น คืออาคารรัฐประหาณและอาคารระวิ กิตติขจร ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ทางคณะกรรมการมูลนิธิ ได้ดำเนินการโอนมอบกิจการของโรงเรียนให้ทบถองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แต่มิได้โอนกิจการด้านการเงินให้ เพราะทางมูลนิธิยังคงให้การอนุเคราะห์ค่าใช้จ่ายด้านต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนได้รับจัดสรรงบประมาณจากรัฐไม่เพียงพอต่อความจำเป็นของโรงเรียน ดังนั้นฐานะการเงินของโรงเรียนในปัจจุบันจึงได้รับจากมูลนิธิ และงบประมาณจากรัฐมาเป็นค่าใช้จ่าย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 ทางโรงเรียนได้รับพระราชทานที่ดินเพิ่มเติมจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพิ่มเติมจำนวน 2 งาน 58 ตารางวา

และได้รับงบประมาณจากกรมสามัญศึกษาให้สร้างอาคารเรียนเพิ่มเติมคือ อาคารสิรินธร และในปี พ.ศ. 2532 ทางโรงเรียนได้รับอาคารฝึกอาชีพและจัดเจ้าหน้าที่ผลงานของนักเรียนเพิ่มจากข้าราชการ พ่อค้าและประชาชนชาวเชียงใหม่เพิ่มเติมคือ อาคารธารน้ำใจ (เรื่อง จำรัสพัฒนา 6) ดังนั้นในปัจจุบันโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือจึงมีพื้นที่จำนวนทั้งสิ้น 3 ไร่ 1 งาน 46 ตารางวา ซึ่งเป็นที่ธรณีสงฆ์โดยที่ทางโรงเรียนได้เช่าไว้จำนวน 2 ไร่ 2 งาน 88 ตารางวา และที่ดินพระราชทานอีก 2 งาน 58 ตารางวา (โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ, 2532: 1-3)

ที่ตั้งและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่ถนนอารักษ์ อำเภอพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทั้งหมด 3 ไร่ 1 งาน 46 ตารางวา สภาพพื้นที่ของโรงเรียนเป็นที่ราบ บริเวณโรงเรียนมีต้นไม้ใหญ่อยู่ปลูกเรียงรายอยู่อย่างเป็นระเบียบ แลดูสวยงาม ร่มรื่น และไม่มีเศษขยะหรือเศษกระดาษทิ้งเกลื่อนกลาดในบริเวณโรงเรียนเลย นอกจากนั้นก็ยังมีสนามเด็กเล่น สนามฟุตบอล และแปลงผักของนักเรียน

อาณาเขตของโรงเรียน

ทิศเหนือ	ติดกับ ถนนสามล้าน ซอย 1
ทิศใต้	ติดกับ ที่ดินเอกชน
ทิศตะวันออก	ติดกับ ที่ดินเอกชน
ทิศตะวันตก	ติดกับ ถนนอารักษ์

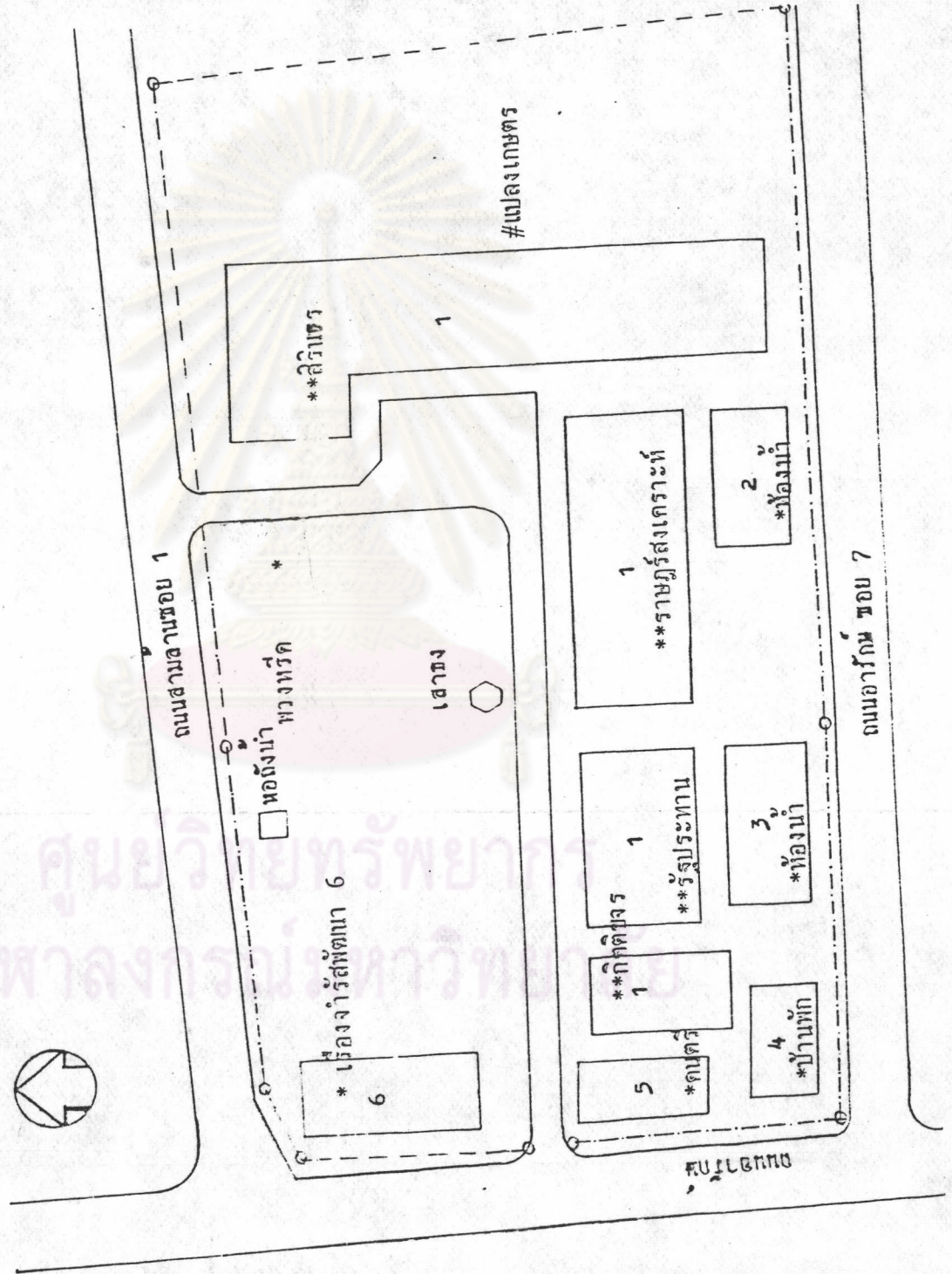
ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1 ที่ตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนที่แสดงที่ตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ

โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือมีอาคารเรียนทั้งหมด 5 หลัง ได้แก่

ภาพที่ 2 อาคารราชบุรีสงเคราะห์ เป็นอาคารเรียนหลังแรกสร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. 2508
ด้วยเงินพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเงินบริจาคจากผู้มีจิตกุศล

ภาพที่ 3 อาคารรัฐประทาน เป็นอาคารที่ไ้รับงบประมาณจากกรมสามัญศึกษา ใน พ.ศ.
2509 ให้ออกสร้างเป็นอาคาร 2 ชั้น ชั้นบนเป็นหออนนนักเรียนหญิง ชั้นล่างเป็น
ห้องสมุดและห้องเรียน

ภาพที่ 4 อาคารระวี กิตติขจร เป็นอาคารที่สร้างใน พ.ศ. 2512 โดยที่ทางโรงเรียนได้รับเงินบริจาคจากคุณหญิงระวี กิตติขจร และผู้มีจิตกุศลร่วมสมทบทุนสร้างเป็นอาคาร 2 ชั้น ชั้นบนเป็นหอนอน และชั้นล่างเป็นห้องพักครู

ภาพที่ 5 อาคารสิรินธร เป็นอาคารที่ไ้รับงบประมาณจากกรมสามัญศึกษาในปี พ.ศ. 2530 แล้วดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2532 เป็นอาคาร 3 ชั้น ชั้นบนเป็นหอนอนนักเรียนชาย ชั้นสองเป็นห้องเรียน และชั้นล่างเป็นห้องเอนกประสงค์ และเป็นห้องรับประทานอาหาร

ภาพที่ 6 อาคารธารน้ำใจ (เรือนจำรพีพัฒนา 6) เป็นอาคารฝึกอาชีพและจำหน่าย
ผลงานของนักเรียนตาบอด

นอกจากอาคารทั้ง 5 หลังนี้แล้ว ยังมีอาคารอื่น ๆ ได้แก่ บ้านพักครู
เรือนเพาะชำ โรงครัว ห้องน้ำห้องส้วม และอาคารขายพวงหรีด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 7 เวือนเพาะชำ และแปลงเกษตร ซึ่งใช้วิธีการปลูกผักแบบกางมุ้ง

ภาพที่ 8 สนามฟุตบอล มีขนาด 20 x 40 เมตร

การจัดการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ (พรพัฒน์ ศิริ, 4 กุมภาพันธ์ 2533) พบว่า โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ดำเนินการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 เหมือนกับเด็กปกติ แต่บางอย่างต้องนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของคนตาบอด ดังนั้นทางกรมสามัญศึกษาจึงได้จัดทำหลักสูตรพิเศษประกอบหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 สำหรับคนตาบอด เมื่อปี พ.ศ. 2525 หลักสูตรพิเศษที่ปรับปรุงบางวิชาให้เหมาะสมกับคนตาบอด เช่น เรียนปั้นแทนวาดเขียน เรียนการเดินโดยใช่ไม้เท้า เป็นต้น นักเรียนเรียนวันละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที มีครูประจำชั้นและครูพิเศษเป็นผู้สอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ คล้ายกับนักเรียนปกติ แต่ต้องนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนตาบอด เพราะนักเรียนตาบอดไม่สามารถเรียนรู้โดยผ่านทางสายตา แต่สามารถสัมผัสผ่านทางหู และสัมผัสทางกาย อันได้แก่มือเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเด็กตาบอดจึงต้องเรียนโดยอักษรเบรลล์ ส่วนค่านการสอนนั้นครูผู้สอนจะใช้วิธีสอนวิธีการบรรยาย อภิปราย ปฏิบัติ ทดลองจากของจริง และหุ่นจำลอง โดยดัดแปลงบางอย่างให้เหมาะสมกับคนตาบอด

โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ รัวนักเรียนประจำ (กิน-นอน) จัดเป็นแบบสหศึกษา นักเรียนทุกคนได้รับการตรวจรักษาตา และได้รับการเอาใจใส่ดูแลด้านสุขภาพ เป็นอย่างดีจากคณะครูและพี่เลี้ยง นอกจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาทั่วไป แล้วนักเรียนยังได้รับการศึกษาค้นคว้า คณิตศาสตร์ พลศึกษา หัตถกรรม เกษตรกรรมและการสอนฝึกอาชีพให้ ในปัจจุบันนี้โรงเรียนมีวงดนตรีไทยเคม วงดนตรีไทยพื้นเมือง และวงดนตรีสากล ซึ่งนักเรียนสามารถเล่นได้เป็นอย่างดี สามารถนำไปแสดงตามสถานที่ต่างๆ ได้ เช่น ตามร้านอาหาร งานพิธีต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้ทางโรงเรียนได้จัดโครงการดนตรีเพื่อบริการชุมชนขึ้น

เนื่องจากเด็กตาบอดไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ จึงเป็นอุปสรรคทำให้เด็กตาบอดไม่กล้าออกกำลังกาย เพียงแต่เดินเกาะกันเป็นกลุ่ม ๆ ดังนั้นจึงทำให้นุคลิกภาพ ลักษณะของร่างกายไม่เหมือนคนปกติ บางคนมีรูปร่างไม่เหมาะสมกับสัดส่วนของร่างกาย เช่น บางคนหลังโก่ง เตี้ย แคระแกรน และเมื่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สด็จฯ เยี่ยมโรงเรียน พระองค์ท่านได้ตรัสแก่คณะครูว่าควรสนับสนุนให้เด็กตาบอดออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง ดังนั้นคณะครูและอาจารย์ใหญ่จึงได้จัดทำโครงการเสริม

สร้างสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนตาบอดขึ้น และขณะนี้ทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่มาช่วยสอนวิชาพลศึกษาให้กับเด็กตาบอด เช่น ยิมนาสติก ฟุตบอล ฯลฯ นอกจากนั้นทางโรงเรียนยังได้รับทุนทรัพย์จากผู้มีจิตศรัทธา เช่น ชำราชากร พ่อค้า ประชาชนทั่วไป มาดำเนินการก่อสร้าง โครงการสวนสุขภาพ "เทพประทาน 3" ให้กับเด็กตาบอดอีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ติดกับโรงเรียนวิถีนโถยพายัพ (สัมภาษณ์ ประพันธ์ ทองปั้น, 2 กุมภาพันธ์ 2533)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 9 การฝึกวิ่งออกกำลังกายของนักเรียนตาบอด

1.2 สภาพนักเรียน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนแยกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้น	จำนวน		รวม	
	ชาย	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
อนุบาล 1	6	5	11	10.89
อนุบาล 2	6	5	11	10.89
อนุบาล 3	7	3	10	9.90
ประถมศึกษาปีที่ 1	9	1	10	9.90
ประถมศึกษาปีที่ 2	6	3	9	8.91
ประถมศึกษาปีที่ 3	10	2	12	11.88
ประถมศึกษาปีที่ 4	4	5	9	8.91
ประถมศึกษาปีที่ 5	4	4	8	7.92
ประถมศึกษาปีที่ 6	8	1	9	8.91
มัธยมศึกษาปีที่ 1	2	2	4	3.96
มัธยมศึกษาปีที่ 2	1	2	3	2.97
มัธยมศึกษาปีที่ 3	3	2	5	4.95
รวม	66	35	101	100.00

ที่มา: สารสนเทศ โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ปีการศึกษา 2532: 20

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักเรียนตาบอดโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือมีทั้งหมดจำนวน 101 คน โดยมีนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง กล่าวคือนักเรียนชายมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 63.39 และนักเรียนหญิง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61

เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนตาบอดตามระดับชั้น ปรากฏว่านักเรียนตาบอดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีมากที่สุดคือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.88 รองลงมาคือชั้นอนุบาล 1 และอนุบาล 2 มีจำนวนชั้นละ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 เท่ากัน และนักเรียนตาบอดมีน้อยที่สุดได้แก่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.97

ตารางที่ 2 แสดงสาเหตุการตาบอดของนักเรียน

สาเหตุ	จำนวน N=101	ร้อยละ
1. ตาบอดมาแต่กำเนิด	76	75.25
2. ตาบอดจากโรคต่าง ๆ	21	20.79
3. อุบัติเหตุ	4	3.96

ที่มา: สารสนเทศ โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ปีการศึกษา 2532: 22

จากตารางที่ 2 แสดงถึงสาเหตุของการตาบอดของนักเรียนตาบอด โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ พบว่า มีสาเหตุตาบอดมาแต่กำเนิด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.25 รองลงมาคือ การตาบอดจากโรคต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.79 และน้อยที่สุดคือ ใ้รับอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 3.96

จากการสัมภาษณ์นักเรียนตาบอดเกี่ยวกับสาเหตุของการตาบอด นักเรียนที่ตาบอดมาแต่กำเนิดนั้น ปรากฏว่านักเรียนไม่ทราบว่าตนเองตาบอดเพราะอะไร และมีน้อยใจในโชคชะตาของตนเองที่เกิดมาที่ไม่สามารถมองเห็นเหมือนกับคนปกติทั่วไป ส่วนนักเรียนตาบอดที่เกิดจากการตาบอดจากโรคต่าง ๆ มักจะตาบอดตอนเข้าเรียนในโรงเรียนปกติแล้ว โรคที่นักเรียนตาบอดได้รับ ได้แก่ เชื้อไวรัสจากนกพิราบ โรคตาแดง ตาอักเสบ และโรคหัด และสาเหตุที่เกิดอุบัติเหตุก็นั้นมักจะได้รับอุบัติเหตุก่อนเข้าเรียนและขณะเรียนอยู่ในโรงเรียนปกติ อุบัติเหตุที่มักเกิดจากการเล่นซุกซนของเด็กและเพื่อน ๆ เช่น การยิงหนังสติ๊กใส่ลูกตากันจนทำให้ตาบอดทั้งสองข้าง และบางคนให้สัมภาษณ์ว่าขณะที่ตนอายุประมาณ 5 ปี ใ้ถูกมารดาเลี้ยงทารุณกรรมจนกระทั่งตาบอด

ตารางที่ 3 แสดงสภาพความพิการของนักเรียนตาบอด

สภาพความพิการ	จำนวน N=101	ร้อยละ
ตาบอดอย่าง เดียว	90	89.11
พิการซ้ำซ้อน ตาบอดและหูตึง	1	0.99
พิการซ้ำซ้อน ตาบอดและปัญญาอ่อน	9	8.91
พิการซ้ำซ้อน ตาบอดและขาพิการ	1	0.99

ที่มา: สารสนเทศ โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ปีการศึกษา 2532: 22

ตารางที่ 3 แสดงถึงสภาพความพิการของนักเรียนตาบอด พบว่า นักเรียนตาบอดในโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือเป็นเด็กตาบอดซึ่งมีสภาพความพิการตาบอดอย่าง เดียว มิได้มีความพิการซ้ำซ้อนอย่างอื่น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.11 นอกจากนั้นเป็นนักเรียนตาบอดซึ่งมีความพิการซ้ำซ้อนอย่างอื่น เช่น พิการซ้ำซ้อน ตาบอดและปัญญาอ่อน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.91 และพิการซ้ำซ้อนตาบอดและหูตึง และพิการซ้ำซ้อน ตาบอดและขาพิการ คิดเป็นร้อยละ 0.99 เท่ากัน

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับความพิการซ้ำซ้อนของเด็กตาบอด พบว่าเด็กที่มีความพิการซ้ำซ้อน ตาบอดและปัญญาอ่อน มีปัญหาต่อการเรียนการสอนมากที่สุด เพราะเด็กเหล่านี้จะสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ช้ามาก ๆ นอกจากนั้นเด็กตาบอดมีความพิการซ้ำซ้อนตาบอดและหูตึง จะมีปัญหาในเรื่องการฟังไม่ชัด ส่วนเด็กพิการซ้ำซ้อน ตาบอดและขาพิการ จะมีปัญหาเรื่องการเคลื่อนไหวในที่ต่าง ๆ แต่เรื่องการเรียนไม่มีปัญหาอะไร

ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนตาบอด

จากการสังเกตของผู้วิจัยเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนตาบอด โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ นั้น มีลักษณะพฤติกรรมเหมือนกับ เด็กวัยรุ่นปกติทั่วไป ได้แก่ เรียกร้องความสนใจจากครูบ้าง ฝ่าฝืนระเบียบวินัยบ้าง เช่น ไม่ยอมตัดผมหรือแกล้งประชดโกนศีรษะ ชกตอยทะเลาะกันบ้าง และในระดับมัธยมเริ่มรักใคร่ชอบพอกัน ในลักษณะหนุ่มสาวทั่วไป แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อคณะครูและผู้บริหารได้ติดเตือนนักเรียนตาบอดก็จะเชื่อฟังโดยที่ไม่มีผู้ใดคือดิ่งเลย

การเดินหรือการเคลื่อนไหวไปในที่ต่าง ๆ นักเรียนตาบอดสนิทมักจะพบอุปสรรคคือเดินไม่สะดวกนัก ต้องอาศัยนักเรียนตาบอดเลือนกลางเป็นผู้ช่วยนำทางให้ นักเรียนตาบอดบางคนบางกลุ่มเวลาจะเดินไปหาเพื่อนมักจะส่งสัญญาณโดยส่งเสียงเป่าปาก หรือปรบมือคัง ๆ หรือเรียกชื่อเพื่อนก่อนว่าอยู่ตรงนั้นหรือไม่ ถ้าเพื่อนอยู่ก็จะเป่าปาก หรือปรบมือ หรือเรียกชื่อทอยรับมา และเมื่อมาพบกันแล้วบางคนจะเข้าไปจับดูบลค่าตัวหรือศีรษะดูก่อน แล้วทอยตนเองเป็นการแสดงอาการดีใจ

ส่วนการพักผ่อนของนักเรียนตาบอดในวันเสาร์-อาทิตย์ มักจะพักผ่อนโดยการ เล่นชิงช้า ฟังวิทยุ เทป เล่นดนตรี และดูโทรทัศน์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่นักเรียนตาบอดได้รับความเพลิดเพลินมาก โดยเฉพาะวิทยุและเทปบันทึกเสียง นักเรียนตาบอดจะนั่งฟังทั้งวัน ส่วนโทรทัศน์นักเรียนตาบอดเลือนกลางจะเอาใบหน้าจอก็คิกกับภาพจอโทรทัศน์ แล้วเล่าให้เพื่อน ๆ ตาบอดสนิทฟังว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน โดยจะเปิดเสียงโทรทัศน์คัง ๆ แล้วแยกเสียงออกว่า เสียงไหนเป็นพระเอก นางเอก หรือเสียงตัวร้าย จากการสัมภาษณ์นักเรียนตาบอดเกี่ยวกับการฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์นั้น พบว่า นักเรียนตาบอดส่วนใหญ่ชอบฟังเพลงจากรายการต่าง ๆ และชอบดูภาพยนตร์จีนกำลังภายในมากที่สุด

1.3 สภาพบุคลากร

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนบุคลากรในโรงเรียนตามอศภาคเหนือ

ประเภท	สังกัด	จำนวน N=34	ร้อยละ
ข้าราชการครู	กองการศึกษาพิเศษ	17	50.00
ครูตาบอด	ลูกจ้างมูลนิธิ	4	11.76
ครูตาบอด	ลูกจ้างประจำ กองการศึกษาพิเศษ	1	2.94
ครูตาปกติ	ลูกจ้างมูลนิธิ	1	2.94
พี่เลี้ยงเด็ก	ลูกจ้างมูลนิธิ	3	8.82
คนครัว	ลูกจ้างประจำกองการศึกษาพิเศษ	3	8.82
ภารโรง	ลูกจ้างประจำกองการศึกษาพิเศษ	4	11.76
พนักงานขับรถ	ลูกจ้างประจำกองการศึกษาพิเศษ	1	2.94

ที่มา: สารสนเทศ โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ 2532: 11

ตารางที่ 4 แสดงถึงจำนวนบุคลากรของโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ โดยแบ่งเป็นดังนี้

1. ข้าราชการครู สังกัดกองการศึกษาพิเศษ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00
2. ลูกจ้างประจำของกองการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีภารโรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.76 รองลงมาคือคนครัว คิดเป็นร้อยละ 8.82 และน้อยที่สุดคือพนักงานขับรถและครูตาบอด คิดเป็นร้อยละ 2.94 เท่ากัน
3. ลูกจ้างประจำของมูลนิธิ ซึ่งมีครูตาบอดมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.76 รองลงมา คือ พี่เลี้ยงเด็ก คิดเป็นร้อยละ 8.82 และน้อยที่สุดคือครูตาปกติ คิดเป็นร้อยละ 2.94

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ประชาชนชาวเชียงใหม่ทั่วไปและมูลนิธิให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างดี อุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ จำนวนไม่น้อยที่ได้รับจากประชาชนและมูลนิธิ นอกจากนี้ยังได้รับเงินช่วยเหลือในการเลี้ยงอาหารเด็กตาบอดอีก เพราะทางโรงเรียนต้องเลี้ยงอาหารเด็ก 3 มื้อ และอาหารว่างอีก 2 มื้อ นอกจากเงินกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษาแล้ว บางครั้งไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงมีผู้มีจิตศรัทธามาเลี้ยงเด็กอยู่บ่อย ๆ เช่น ครว้ซุนแดน โรงแรมเพชรช็เคนซ์ ฯลฯ ซึ่งเลี้ยงเป็นประจำ เดือนละ 1 วัน และมีประชาชนทั่วไปแวะเวียนเปลี่ยนมาเลี้ยงอาหารให้กับเด็กอยู่เสมอ ๆ ส่วนในค่านรักษาพยาบาลนั้น เนื่องจากทางโรงเรียนมีครูพยาบาลเพียงคนเดียว จึงไม่เพียงพอต่อการดูแลให้การปฐมพยาบาล ดังนั้นทางโรงเรียนจึงได้รับความอนุเคราะห์จากสถานพยาบาลและร้านขายยาต่าง ๆ อย่างมาก เช่น โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถานพยาบาลหมอปาน ฯลฯ

ทางโรงเรียนมิได้รับเป็นฝ่ายรับประโยชน์เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนก็ได้ให้บริการต่าง ๆ แก่ชุมชนโดยช่วย บริการที่โรงเรียนมอบให้แก่ชุมชน ได้แก่ การนำนักเรียนตาบอดไปแสดงดนตรีไทยและสากล ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ประชาชนต้องการ การนวดแผนโบราณให้กับคนชราในวันสำคัญต่าง ๆ นอกจากนี้ยังให้การบริการห้องสมุดโรงเรียนแก่บุคคลทั่วไปที่ต้องการจะศึกษาเกี่ยวกับคนตาบอด

ทางด้านความรู้สึกของชุมชนที่มีต่อโรงเรียนและนักเรียนตาบอด จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารพบว่า ประชาชนทั่วไปมีความรู้สึกสงสารเด็กตาบอด ยินดีที่จะช่วยเหลือทุกอย่าง ทั้งนี้สังเกตได้จากการให้ความช่วยเหลือให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นอย่างดี ทั้งนี้เป็นเพราะครูและผู้บริหารของโรงเรียนมีบ้านพักอาศัยอยู่ในชุมชน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จึงทำให้เกิดความใกล้ชิดกันเมื่อทางโรงเรียนต้องการความช่วยเหลือ ประชาชนทั้งหลายจึงให้ความร่วมมืออย่างดี

ตอนที่ 2 สภาพการศึกษา ปัญหา และความต้องการทางการศึกษาคำนวณวิชาสามัญ

ในส่วนนี้จะได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการศึกษา ปัญหาและความต้องการทางการศึกษาคำนวณวิชาสามัญ ข้อมูลที่ศึกษาจากนักเรียน ครูและผู้บริหาร โดยศึกษาตั้งแต่

- 2.1 สถานภาพของนักเรียนตาบอด ครูและผู้บริหาร
- 2.2 หลักการและจุดหมายในการจัดการศึกษา
- 2.3 การจัดการเรียนการสอน
- 2.4 อาคารสถานที่
- 2.5 บุคลากร
- 2.6 การบริหารงานคานวณวิชาการ
- 2.7 สื่อการเรียนการสอน
- 2.8 หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.9 การวัดผลประเมินผล
- 2.10 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนและโอกาสในการศึกษาต่อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1 สถานภาพของครูและผู้บริหาร และนักเรียนตามออก

ตารางที่ 5 ร้อยละของสถานภาพของครูและผู้บริหารโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ

สถานภาพของครูและผู้บริหาร	จำนวน N=21	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	6	28.57
หญิง	15	71.43
<u>อายุ</u>		
ไม่เกิน 20 ปี	-	-
20 - 25 ปี	-	-
26 - 30 ปี	1	4.76
31 - 35 ปี	11	52.38
36 - 40 ปี	3	14.29
40 ปีขึ้นไป	6	28.57
<u>วุฒิทางการศึกษา</u>		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	3	14.29
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2	9.52
ปริญญาตรี	15	71.43
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	1	4.76
<u>สาขาวิชาที่จบการศึกษา</u>		
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ	-	-
วิชาเอกอื่น ๆ	21	100.00
<u>สังกัดของครูผู้สอน</u>		
กองการศึกษาพิเศษ	17	80.95
ลูกจ้างมูลนิธิ	2	9.52
ลูกจ้างกองการศึกษาพิเศษ	2	9.52

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถานภาพของครูและผู้บริหาร	จำนวน N=21	ร้อยละ
<u>ประสบการณ์ในการสอนนักเรียนตาบอด</u>		
ต่ำกว่า 1 ปี	-	-
1 - 4 ปี	3	14.29
5 - 9 ปี	4	19.05
10 ปีขึ้นไป	14	66.66
<u>คาบ เวลาในการสอนนักเรียนตาบอด/สัปดาห์</u>		
1 - 5 คาบ	-	-
6 - 10 คาบ	-	-
11 - 15 คาบ	4	19.05
16 - 20 คาบ	13	61.90
21 คาบขึ้นไป	4	19.05

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ครูในโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 28.57 หญิงคิดเป็นร้อยละ 71.43

ครูที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมาคืออายุระหว่าง 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.57 และครูที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

ครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาต่ำกว่าอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 14.29 และครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

สาขาวิชาที่ครูจบการศึกษา คือ สาขาวิชาเอกอื่น ๆ ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนสาขาการศึกษาพิเศษไม่ปรากฏ

ครูที่โรงเรียนนี้เป็นครูสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.95 และรองลงมาได้แก่ ลูกจ้างของกองการศึกษาพิเศษ

และถูกจ้างของมูลนิธิ ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.52 เท่ากัน

ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนตาบอด 10 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 และรองลงมา มีประสบการณ์ 5-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.05 และมีประสบการณ์น้อยที่สุดได้แก่ 1-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.29

ครูทำการสอนนักเรียนตาบอด 16-20 คาบ/สัปดาห์ มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90 และรองลงมา ทำการสอน 11-15 คาบ/สัปดาห์ และ 21 คาบ/สัปดาห์ มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ร้อยละของนักเรียนตาบอด จำแนกตามสถานภาพและภูมิลำเนา

สถานภาพและภูมิลำเนาของนักเรียนตาบอด	จำนวน N= 49	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	32	65.31
หญิง	17	34.69
อายุ		
10 ปี หรือต่ำกว่า	-	-
11 - 15 ปี	25	51.02
16 - 20 ปี	22	44.89
21 - 25 ปี	2	4.08
ภูมิลำเนา		
เชียงใหม่	21	42.85
เชียงราย	6	12.24
ลำปาง	5	10.20
ลำพูน	2	4.08
แพร่	3	6.12
น่าน	1	2.04
พิษณุโลก	2	4.08
ตาก	1	2.04
พะเยา	2	4.08
กำแพงเพชร	1	2.04
เพชรบูรณ์	1	2.04
ขอนแก่น	1	2.04
ชัยภูมิ	1	2.04

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สถานภาพและภูมิลำเนาของนักเรียนตามออก	จำนวน N=49	ร้อยละ
ภูมิลำเนา		
หนองคาย	1	2.04
ชลบุรี	1	2.04
จำนวนพี่น้อง		
1 - 3 คน	25	51.02
4 - 6 คน	13	26.53
6 - 9 คน	9	18.36
10 คนขึ้นไป	2	4.08
เป็นบุตรคนที่		
1	15	30.61
2	9	18.37
3	7	14.28
4	6	12.24
5	2	4.08
6	2	4.08
7	4	8.16
8	3	6.12
9	-	-
10	1	2.04
ได้กลับบ้านปีละ		
ไม่ได้กลับบ้านเลย	1	2.04
1 - 2 ครั้ง	36	73.47
3 - 4 ครั้ง	3	6.12
5 - 6 ครั้ง	2	4.08

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สถานภาพและภูมิลำเนาของนักเรียนคาบออก	จำนวน N=49	ร้อยละ
ไ้กลับบ้านปีละ		
7 ครั้งขึ้นไป	3	6.12
กลับทุกวัน	4	8.16
เมื่อกลับบ้านอาศัยอยู่กับ		
บิดามารดา	39	79.59
บิดา	1	2.04
มารดา	5	10.20
ญาติ	4	8.16
บิดาประกอบอาชีพ		
รับจ้าง/ลูกจ้าง	25	51.02
เกษตรกรรวม	21	42.86
รับราชการ	3	6.12
รัฐวิสาหกิจ	-	-
ค้าขาย	-	-
อื่น ๆ	-	-
มารดาประกอบอาชีพ		
รับจ้าง/ลูกจ้าง	9	18.37
เกษตรกรรวม	27	55.10
รับราชการ	1	2.04
รัฐวิสาหกิจ	-	-
ค้าขาย	10	20.40
อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สถานภาพและภูมิลำเนาของนักเรียนตาบอด	จำนวน N=49	ร้อยละ
สถานภาพของครอบครัว		
บิดามารดาอยู่รวมกัน	39	79.59
บิดามารดาแยกกันอยู่	2	4.08
บิดามารดาหย่าร้างกัน	6	12.24
บิดาถึงแก่กรรม	-	-
มารดาถึงแก่กรรม	2	4.08

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าสถานภาพของนักเรียนตาบอด เมื่อจำแนกตามเพศ แล้วปรากฏว่าเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือเป็นเพศชาย ร้อยละ 65.31 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 34.69

ช่วงอายุของนักเรียนตาบอด มีอายุระหว่าง 11-15 ปี มากที่สุด ร้อยละ 51.02 รองลงมามีอายุระหว่าง 16-20 ปี ร้อยละ 44.90 และน้อยที่สุด มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 4.08

ภูมิลำเนาของนักเรียนตาบอดเมื่อจำแนกเป็นจังหวัดต่าง ๆ แล้ว พบว่านักเรียนมาจากจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือ ร้อยละ 42.85 รองลงมาคือจังหวัดเชียงราย ร้อยละ 12.24 จังหวัดน่าน ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ หนองคาย และชลบุรี มีจำนวนนักเรียนจังหวัดละเท่ากันซึ่งน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.04

จำนวนพี่น้องในครอบครัว มีจำนวนพี่น้อง 1-3 คน มากที่สุด คือร้อยละ 51.02 รองลงมามีจำนวนพี่น้อง 4-6 คน ร้อยละ 26.53 และจำนวนพี่น้อง 10 คนขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน ร้อยละ 4.08

เป็นบุตรของครอบครัว จำแนกตามลำดับที่พบว่า เป็นบุตรคนที่ 1 ของครอบครัวมากที่สุด คือร้อยละ 30.61 รองลงมาคือเป็นบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 18.37 และพบน้อยที่สุด คือเป็นบุตรคนที่ 10 ร้อยละ 2.04

การกลับบ้าน พบว่า นักเรียนไ้กลับบ้านปีละ 1-2 ครั้ง มากที่สุด คือร้อยละ 73.47 รองลงมาไ้กลับบ้านทุกวัน คือร้อยละ 8.16 และที่น้อยที่สุดคือไ้กลับบ้านปีละ 5-6 ครั้ง ร้อยละ 4.08 เมื่อกลับบ้านแล้ว นักเรียนตามอกจะอาศัยอยู่กับบิดามารดา มากที่สุดคือร้อยละ 79.59 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 10.20 และอาศัยอยู่กับ บิดาน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 2.04

การประกอบอาชีพพบว่า บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง มากที่สุด ร้อยละ 42.85 รองลงมาไ้แก่อาชีพเกษตรกรรวม ร้อยละ 40.81 และที่น้อยที่สุดคืออาชีพรับราชการ ร้อยละ 6.12 ส่วนมารดานั้นพบว่า ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุดคือร้อยละ 55.10 รองลงมาไ้แก่อาชีพค้าขาย คือร้อยละ 20.40 และอาชีพรับราชการมีน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.04

สถานภาพของครอบครัว พบว่า บิดามารดาอยู่ร่วมกันมากที่สุด คือร้อยละ 79.59 รองลงมาคือบิดามารดาหย่าร้างกัน ร้อยละ 12.24 บิดามารดาแยกกันอยู่ และมารดา ถึงแก่กรรม น้อยที่สุด ร้อยละ 4.08 เท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 หลักการและจุดหมายในการให้การศึกษา

หลักการในการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ คือ "อยู่อย่างมีประโยชน์ และไม่เป็นการละเมิด" (โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ, 2532: 10)

ส่วนจุดหมายในการให้การศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอด ทางโรงเรียนได้ปฏิบัติตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ทุกประการ แต่ทางโรงเรียนได้มีการวางจุดหมายการศึกษาที่เน้นเป็นพิเศษแก่เด็กตาบอดเพิ่มเติมอีกดังต่อไปนี้

- ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาตอนต้นให้เหมาะสมกับสภาพของเด็ก
- ส่งเสริมให้รู้จักช่วยเหลือตนเอง รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติ และใช้ในชีวิตประจำวัน โดยไม่เป็นการครอบครวัและสังคม
- ส่งเสริมให้รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมได้เป็นอย่างดี
- ให้ความเข้าใจในระบอบการปกครองในวิถีทางของประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนาและเทอดทูนองค์พระมหากษัตริย์
- ส่งเสริมให้มีความรู้พื้นฐานด้านการประกอบอาชีพ (โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ, 2532: 10)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 การจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 7 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตามอกเกี่ยวกับการเข้าเรียนใน
โรงเรียนสอนคนตาบอด

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
ความรู้สึกรักต่อการเข้าเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอด		
- ชอบ	39	79.59
เพราะ - ได้เล่นกับเพื่อน	21	42.85
- ครูที่สอนใจดีและสอนสนุก เข้าใจง่าย	24	49.98
- ที่โรงเรียนมีอาหารและที่พักดี	5	10.20
- ได้พบปะกับบุคคลอื่น ๆ	13	26.53
- มีคนตรีฟัง	11	22.44
- อื่น ๆ ได้แก่		
1. ได้ความรู้และประสบการณ์	5	10.20
2. ได้อยู่ร่วมกับคนตาบอดโดยเฉพาะและเป็นเพื่อนที่เข้าใจกว่าคนตาดี	5	10.20
3. ได้เรียนหนังสือและรู้จักกับคนหลายคน	4	8.16
4. ได้มีความรู้ในการฝึกอาชีพ	5	10.20
- ไม่ชอบ	6	12.24
เพราะ - คิดถึงบ้าน	4	8.16
- ครูที่สอนเข้มงวดเกินไป	-	-
- เข้ากับเพื่อนๆไม่ค่อยได้	-	-
- ไม่มีอิสระ	2	2.04
- เฉย	4	8.16
การเข้าเรียนหนังสือในโรงเรียนสอนคนตาบอด		
- จำเป็น	47	95.92

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
เพราะ - จะไ้มีความรู้	40	81.63
- จะไ้มีงานทำ	25	51.02
- จะไ้เรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปอีก	25	51.02
- ตามใจผู้ปกครอง	1	4.76
- อื่น ๆ ไ้แก่ จะไ้ปรับตัวเข้ากับสังคมไ้	3	6.18
- ไม่จำเป็น	2	4.08
เพราะ - เรียนจบแล้วไม่ไ้เข้ามาไ้ประโยชน์	-	-
- ครอบครัวมีฐานะดี	-	-
- เรียนจบแล้วหางานทำยาก	-	-
- อื่น ๆ ไ้แก่ ไปเรียนร่วมกับโรงเรียนปกติไ้	2	4.08
ความรู้สึกต่อครูประจำชั้น		
- ครูใจดี	28	57.14
- ครูเข้มงวด	3	6.12
- ครูดุ	2	4.08
- ครูเอาใจใส่ต่อนักเรียน	24	48.98
- ครูไม่เข้มงวดและไม่เอาใจใส่	12	28.49
- อื่น ๆ ไ้แก่ 1. เฉย ๆ	3	6.12
2. ครูพูดมากและชอบสอนเกินเวลา	3	6.12
3. ครูคุยบ้างไม่คุยบ้าง	2	4.08
4. ครูสอนดีและเอาใจใส่นักเรียนดี	4	8.16

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้สึกชอบที่ไ้เข้าศึกษาในโรงเรียนสอนคนตาบอดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.59 สาเหตุที่ชอบมากที่สุดคือ ครูที่สอนใจดีสอน

สนุก และเข้าใจง่าย คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมาคือได้เล่นกับเพื่อน ๆ คิดเป็นร้อยละ 42.85 และได้พบปะกับบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 26.53 ส่วนความรู้สึกไม่ชอบนั้นรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 12.24 สาเหตุที่ไม่ชอบ เพราะ คิดถึงบ้าน คิดเป็นร้อยละ 8.16 และไม่มีอิสระ คิดเป็นร้อยละ 2.04 นอกจากนั้นเป็นความรู้สึกเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.16

การเข้าเรียนหนังสือในโรงเรียนสอนคนตาบอด นักเรียนตาบอดเห็นว่ามีควมจำเป็นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.92 เพราะจะได้มีความรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.63 รองลงมาคือ จะได้มีงานทำ และจะได้เรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปอีก คิดเป็นร้อยละ 51.02 เท่ากัน ส่วนความคิดเห็นที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 4.08 เพราะเห็นว่าสามารถไปเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้ คิดเป็นร้อยละ 4.08

ในค่านความรู้สึกต่อครูประจำชั้นนั้น นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าครูใจดีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ ครูเอาใจใส่ต่อนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 48.98 และเห็นว่าครูคุบข้างไม่คุบข้าง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.08

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนตาบอด

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
ในการจัดกิจกรรมการสอนของนักเรียนตาบอด		
- ครูกำหนดกิจกรรมให้ยืดหยุ่นได้	14	66.66
- ครูนำเอาประสบการณ์หลายๆวิชามาสัมพันธ์กัน	4	38.09
- ครูใช้วิธีสอนหลายๆวิธีประกอบกันให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอด	16	76.19
ลักษณะการเรียนการสอน		
- เปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	12	57.14
- สอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว	-	-
- สอนโดยใช้วิธีการสอนหลายๆวิธีประกอบกัน	15	71.43

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าค่านิจกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนตาบอดนั้น ครูได้ใช้วิธีสอนหลายๆวิธีประกอบกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.19 และรองลงมาคือครูกำหนดกิจกรรมให้ยืดหยุ่นได้ คิดเป็นร้อยละ 66.66 และครูได้นำเอาประสบการณ์หลายๆวิชามาสัมพันธ์กัน พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.09

ลักษณะการเรียนการสอน ครูได้ใช้วิธีการสอนหลายๆวิธีประกอบกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14

จากการสังเกตและสัมภาษณ์นักเรียนตาบอด ครูและผู้บริหารโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ พบว่า โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนตาบอดโดยใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาต่าง ๆ เหมือนกับเด็กปกติ เพียงแต่ปรับปรุงเนื้อหาวิชาต่าง ๆ บางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของเด็กตาบอด เช่น ถ้าเป็นเด็กตาบอดสนิท การเรียนการสอนและวิธีการสอนต่างๆต้องเรียนรู้โดยการสัมผัส การอ่าน-เขียน ต้องใช้อักษรเบรลล์ ส่วนเด็กตาบอดเลือนลางทางโรงเรียนได้จัดให้เรียนจากแบบเรียนที่เป็นหนังสือตัวโต และอักษรเบรลล์ประกอบกัน

กึ่งปรากฏในภาพที่ 10 และ 11

ภาพที่ 10 การอ่านหนังสือของนักเรียนตามอกบางส่วน ซึ่งยังมีสายตามองเห็นอยู่
เลื่อนกลาง ครูได้จับนำหนังสือตัวโตกว่าปกติมาให้เด็กอ่าน

ภาพที่ 11 การอ่านหนังสือของนักเรียนตามอกสนิท ต้องอ่านหนังสือจากอัคร เบลล์

ตารางที่ 9 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับวิชาที่เป็นปัญหาในชั้น
การเรียนการสอนสำหรับ เด็กตาบอด

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
วิชาที่เป็นปัญหา		
- คณิตศาสตร์	17	80.95
- ภาษาไทย	5	23.81
- ภาษาอังกฤษ	2	9.52
- ศิลปศึกษา	17	80.95
- จริยศึกษา	1	4.76
- วิทยาศาสตร์	15	71.43
- สังคมศึกษา	2	9.52
- พลศึกษา	17	80.95
ลักษณะของปัญหา		
- นักเรียนตาบอดร่วมกิจกรรมได้บ้างกิจกรรม	17	80.95
- สภาพการบกพร่องทางสายตาทำให้นักเรียนไม่สามารถ เกิดการเรียนรู้ได้	14	66.66
- กิจกรรมส่วนใหญ่ต้องใช้สายตาประกอบการเคลื่อนไหว	15	71.43
- ขาดสื่อและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน	11	52.38
- อื่น ๆ ได้แก่	6	28.57
1. จุดมุ่งหมายในการสอนกว้างและสูงเกินไป	1	4.76
2. เนื้อหาบางบทยากเกินความสามารถของนักเรียน ตาบอด เช่น การทดลองวิทยาศาสตร์ วาดภาพรูป ทรงเรขาคณิต ฯลฯ เป็นต้น	2	14.29
3. เด็กตาบอดมีความพิการซ้ำซ้อน	1	4.76
4. ทำแบบฝึกหัดหรือการทำกิจกรรมต่างๆต้องใช้ เวลามากเพราะต้องฝึกทีละคน	1	4.76
5. เด็กตาบอดสนิทเรียนรู้ได้ช้ากว่าตาบอดเลื่อนกลาง	1	4.76

ตารางที่ 9 แสดงว่า วิชาที่เป็นปัญหามากที่สุดได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาศิลปะ ศึกษาและวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80.95 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และวิชาที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ วิชาจริยศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.76

ลักษณะของปัญหาวิชาต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ นักเรียนคาบออกเข้าร่วมกิจกรรมใ้บางกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 80.95 รองลงมา คือกิจกรรมส่วนใหญ่ต้องใช้สายตาประกอบการเคลื่อนไหว คิดเป็นร้อยละ 71.43 และน้อยที่สุด คือ จุดมุ่งหมายในการสอนกว้างและสูงเกินไป เด็กคาบออกมีความพิการซ้ำซ้อน การทำแบบฝึกหัดหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต้องใช้เวลามากเพราะต้องฝึกทีละคน และเด็กคาบออกสนิทสามารถเรียนรู้ช้ากว่าเด็กคาบออกเลื่อนกลาง คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาค้นการเรียนการสอนวิชาที่มีปัญหามากที่สุดสำหรับนักเรียนคาบออก ปรากฏว่าเป็นวิชาศิลปะศึกษา วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาพลศึกษานั้นมีสาเหตุจากนักเรียนส่วนใหญ่มีความพิการทางสายตาที่บอดสนิท การเรียนจึงพบกับอุปสรรคมาก นักเรียนไม่สามารถสร้างจินตนาการในการวาดรูปภาพ ไม่สามารถชั่งน้ำหนัก วัดความยาว และสร้างรูปเรขาคณิตได้ ส่วนวิชาพลศึกษานั้นนักเรียนจะปฏิบัติไม่ได้ถ้าไม่มีครู หรือเพื่อนที่คาบออกเลื่อนกลางช่วยสอน สามีและอธิบายให้อย่างช้า ๆ ดังนั้นการเรียนการสอนของนักเรียนคาบออกจึงจะคงขยายเวลาที่มีอยู่ในหลักสูตรออกไป เพราะถ้าใช้เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น การเรียนการสอนเด็กคาบออกจะไม่ประสบผลสำเร็จ ดังปรากฏในภาพที่ 12 และ 13

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 12 การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ในเรื่องการวัดความกว้าง ความยาว และความสูง ครูฝึกให้วัดทีละคน แล้วให้นักเรียนปฏิบัติจริง

ภาพที่ 13 การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนจะฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติทีละคน การเรียนวิชานี้จะลำบากและใช้เวลานานมาก เพราะนักเรียนบางคนไม่สามารถปฏิบัติได้ ต้องค่อยเป็นค่อยไปที่ละชั้นตอน

ตารางที่ 10 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตามข้อเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

รายการ	จำนวน N= 49	ร้อยละ
วิธีการสอนของครู		
- มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนทุกครั้ง	24	48.98
- ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสมอ	24	48.98
- ครูจะยกตัวอย่างประกอบการสอนให้นักเรียนเข้าใจ	38	77.55
- ครูมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าและทดลองอย่างอิสระ	17	34.69
- ครูให้ศึกษาเพิ่มเติมในเวลาว่าง	1	2.04
บรรยากาศในการเรียนการสอน		
- คิงเครียด	13	26.53
- สบาย ๆ เป็นกันเอง	32	65.31
- น่าเบื่อ	5	10.20
- สนุกสนาน	19	38.77
- มีทุกอย่างที่กล่าวมา	4	8.16
กลุ่มวิชาที่นักเรียนชอบเรียนที่สุด		
ระดับประถม	N=37	
- กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย, คณิตศาสตร์)	9	24.32
- กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (จริยศึกษา, คนตรี- นาฏศิลป์, ศิลปศึกษา, พลศึกษา กิจกรรมเสริมนิสัย)	8	21.62
- กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สังคมศึกษา, ประวัติศาสตร์, วิทยาศาสตร์)	11	29.73
- กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ (งานประดิษฐ์, เกษตร, งานบ้าน)	5	13.51
- กลุ่มวิชาประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	4	10.81

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับมัธยมศึกษา	N=12	
- คณิตศาสตร์	1	8.33
- ภาษาไทย	4	33.33
- วิทยาศาสตร์	1	8.33
- สังคมศึกษา	-	-
- พละนามัย	-	-
- ศิลปะศึกษา	-	-
- วิชาการงาน	-	-
- ภาษาอังกฤษ	5	41.66
- กิจกรรมแนะแนว	-	-
- พิมพ์ดีด	1	8.33
กลุ่มวิชาที่ไม่ชอบเรียนมากที่สุด		
ระดับประถมศึกษา	N=37	
- กลุ่มวิชาทักษะ (ภาษาไทย คณิตศาสตร์)	5	13.51
- กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย (จริยศึกษา, คนตรี- นาฏศิลป์, ศิลปะศึกษา, พลศึกษา, กิจกรรมสร้างนิสัย)	12	32.43
- กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สังคม, ประวัติ- ศาสตร์, วิทยาศาสตร์)	-	-
- กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ (งานประดิษฐ์, เกษตร, งานบ้าน)	10	27.03
- กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	5	13.51
ระดับมัธยมศึกษา	N=12	
- คณิตศาสตร์	-	-
- ภาษาไทย	-	-
- วิทยาศาสตร์	-	-

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับมัธยมศึกษา	N=12	
- สังคมศึกษา	-	-
- พละนามัย	-	-
- ศิลปศึกษา	5	25.00
- วิชาการงาน	2	16.67
- ภาษาอังกฤษ	1	-
- กิจกรรมแนะแนว	-	-
- พิมพ์ดีด	-	-
ความรู้สึกเฉย ๆ ต่อทุกวิชา		
ระดับประถมศึกษา (N=37)	5	13.51
ระดับมัธยมศึกษา (N=12)	7	58.33
นักเรียนชอบการเรียนรู้การสอนแบบ		
- การบรรยาย	22	44.89
- การอภิปรายรวมกัน	12	24.48
- การสาธิต	20	40.81
- การเรียนด้วยการปฏิบัติ	20	40.81
- การเรียนจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย	12	24.48
- การเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม	9	10.36
- วิธีถามตอบ	16	32.65
- การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนมาก ๆ	14	28.57
- อื่น ๆ ได้แก่ - อธิบายให้ฟังซ้ำ ๆ	16	32.65
- สอนเป็นรายบุคคล	14	28.57

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนที่จัดขึ้นในห้องเรียนตามความคิดเห็น
 ของนักเรียนตามออกนั้น ครูจะยกตัวอย่างประกอบการสอนให้นักเรียนเข้าใจ มากที่สุด คิด
 เป็นร้อยละ 77.55 รองลงมาคือ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเสมอ และ
 มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.98 เท่ากัน และครูให้ศึกษา
 เพิ่มเติมในเวลาว่าง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.04

บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้น นักเรียนตามออกเห็นว่าบรรยากาศสบาย ๆ
 เป็นกันเอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.31 รองลงมาคือ สนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 38.77
 และมีบรรยากาศในการเรียนการสอนทุกอย่าง ได้แก่ คึง เครียด สบาย ๆ เป็นกันเอง
 น่าเบื่อและสนุกสนาน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.16

กลุ่มวิชาที่นักเรียนระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 จำนวน 37 คน
 นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.33
 รองลงมาคือ กลุ่มทักษะ คิดเป็นร้อยละ 24.32 และชอบกลุ่มวิชาประสบการณ์พิเศษ (ภาษา
 อังกฤษ) น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.81

ส่วนในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 12 คน นักเรียน
 ส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.66 และรองลงมาคือวิชา
 ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และพิมพ์ดีด คิดเป็น
 ร้อยละ 8.33 น้อยที่สุด

ส่วนกลุ่มวิชาที่นักเรียนระดับประถมศึกษาไม่ชอบมากที่สุด คือ กลุ่มวิชาสร้างเสริม
 ลักษณะนิสัย คิดเป็นร้อยละ 32.43 รองลงมาคือกลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ คิดเป็นร้อยละ
 27.03 และกลุ่มวิชาประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) คิดเป็นร้อยละ 13.51 น้อยที่สุด
 นอกจากนั้นนักเรียนมีความรู้สึกเฉย ๆ ต่อทุกวิชา คิดเป็นร้อยละ 13.51

ในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่จะรู้สึกเฉย ๆ ต่อทุกวิชา เรียนได้ทุกวิชา
 คิดเป็นร้อยละ 58.33 และไม่ชอบวิชาศิลปะศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 และวิชา
 การงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ในการเรียนการสอนนั้น นักเรียนตามออกชอบการสอนแบบบรรยาย มากที่สุด คิด
 เป็นร้อยละ 44.89 รองลงมาคือ การสาธิตและการเรียนด้วยการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ

40.81 เท่ากัน และชอบการเรียนรู้จากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.36

จากการสัมภาษณ์นักเรียนตามอกเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนไม่ชอบเรียนในวิชาต่าง ๆ เพราะ การสอนของครูบางคนไม่เข้าใจ ไม่สนุกสนาน และไม่เป็นกันเองกับเด็กตามอก จึงทำให้เด็กตามอกเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ตั้งใจเรียนและทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตบอดเกี่ยวกับความต้องการใน
 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
นักเรียนต้องการให้ครูสอนในรูปแบบ		
- สอนโดยทำกิจกรรมร่วมกัน	20	40.81
- ครูอธิบายให้ฟัง	26	53.06
- คนควาควยตนเอง	23	46.94
- เล่นเกมส์หรือบทบาทสมมติ	13	26.53
- เชิญวิทยากรภายนอกมาร่วมกิจกรรมเป็นครั้งคราว	20	40.81
นักเรียนต้องการให้ครูสอนโดยวิธีการ		
- สอนเป็นวิชาการเพื่อโอกาสในการเรียนต่อ	15	30.61
- สอนเป็นปฏิบัติเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและ ประกอบอาชีพ	28	57.14
- ทั้งสองวิธีการ	6	12.24
การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนนักเรียน		
- ต้องการ	46	93.87
- ไม่ต้องการ	3	6.12
นอกจากการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้วนักเรียนมีความ ต้องการในด้าน		
- การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ลูกเสือ, เนตรนารี)	9	18.36
- การแข่งขันตอบปัญหา	20	40.81
- การจัดงานมอบประกาศนียบัตรและปิดภาคเรียน	7	14.28
- ศึกษาสถานศึกษา	29	59.18
- การแข่งขันกีฬา	21	48.85
- การจัดงานในวันสำคัญต่าง ๆ	11	22.44
- การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์	13	26.53
- ต้องการให้ครูจากข้างนอกมาสอนบ้าง	1	2.04

ตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนต้องการให้ครูสอนโดยการอธิบายให้ฟังมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือการค้นคว้าด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 46.94 และเล่นเกมหรือบทบาทสมมติ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.53

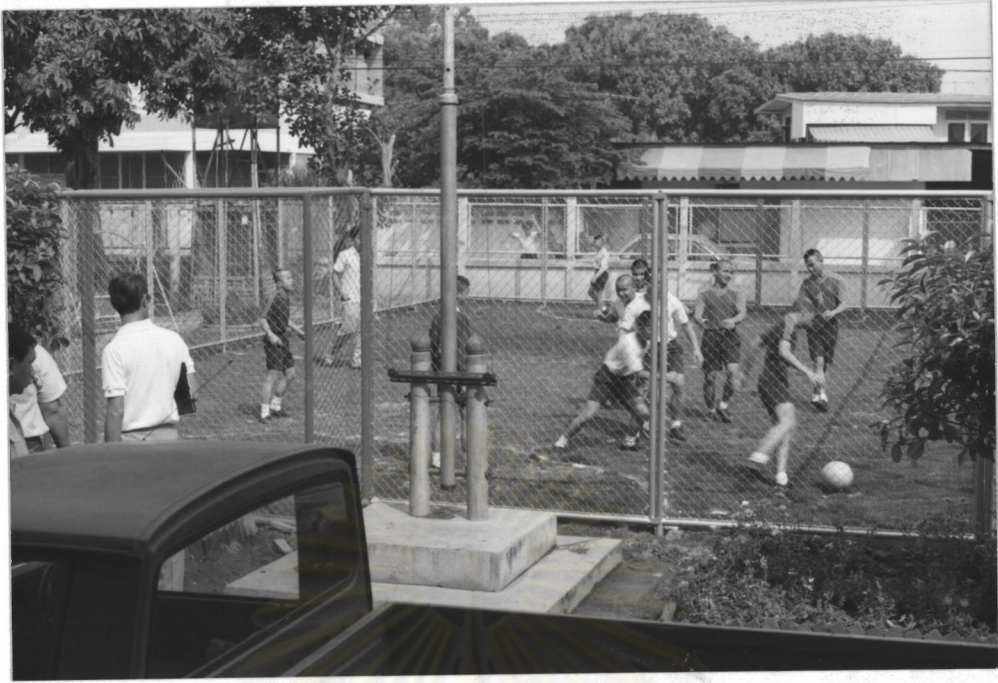
ครูสอนโดยวิธีการเน้นปฏิบัติเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ สอนเน้นวิชาการเพื่อโอกาสในการเรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 30.61 และต้องการให้ใช้วิธีการสอนทั้งสองวิธีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.24

การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนนั้น นักเรียนตามอกต้องการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.87 และร้อยละ 6.12 ตอบว่าไม่ต้องการ

นอกจากการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว นักเรียนตามอกมีความต้องการในด้านการศึกษานอกสถานที่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.18 รองลงมาคือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 48.85 และต้องการให้มีครูจากภายนอกมาสอนบ้าง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.04

จากการสัมภาษณ์นักเรียนตามอก ครูและผู้บริหาร พบว่า นอกจากการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนแล้ว ทางโรงเรียนยังได้จัดการแข่งขันกีฬาสำหรับคนตามอกให้กับนักเรียน โดยพานักเรียนตามอกมาแข่งขันกับโรงเรียนสอนคนตามอกกรุงเทพ และโรงเรียนสอนคนตามอกจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่สนามกีฬาแห่งชาติเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการส่งเสริมการออกกำลังกายและสุขภาพให้กับนักเรียนตามอก กีฬาที่นักเรียนแข่งขันได้แก่ วิ่ง 100 เมตร กระโดดสูง กระโดดไกล ขว้างจักร พุ่งแหลน ทุ่มน้ำหนัก ปิงปอง ฟุตบอล และว่ายน้ำ ซึ่งทางโรงเรียนได้จัดฝึกซ้อมกีฬาให้กับนักเรียนเป็นประจำ ดังปรากฏในภาพที่ 14 และ 15

ความต้องการด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่า ต้องการให้นักเรียนตามอกได้มีโอกาสออกไปพบปะกับบุคคลภายนอก ไปศึกษานอกสถานที่ มากกว่านี้ เพราะนักเรียนจะได้ไปสัมผัสและรู้จักกับสังคมมากขึ้น เมื่อเรียนจบแล้วจะได้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้

ภาพที่ 14 การแข่งขันฟุตบอลของนักเรียนตำบล แบ่งเป็นทีมละ 5 คน มีทั้งนักเรียนตำบล สนิทและตำบลเลือนกลาง ลูกฟุตบอลจะมีลูกกระพรวนอยู่ข้างในเพื่อให้เกิดเสียง เวลาลูกฟุตบอลเคลื่อนไหว ส่วนประตุนั้นก็จะมีเสียงสัญญาณไว้แต่ละคาน ซึ่งมีเสียงคังตางกัน เช่น คังคิก ๆ และ คอก ๆ

ภาพที่ 15 การแข่งขันปิงปองของนักเรียนตำบล ลูกปิงปองจะมีลูกกระพรวนอยู่ข้างใน ขณะที่เล่นจะเกิดเสียง เพื่อให้เด็กตำบลรู้ทิศทางว่าลูกปิงปองไปทางใด การเล่นจะตีลูกปิงปองลอคไต้ทะชาย

ตารางที่ 12 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนคาบอดเกี่ยวกับความต้องการด้าน
เนื้อหาวิชาสามัญ

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
นักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียนเน้นเนื้อหาวิชา		
ระดับประถมศึกษา	N=37	
- กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย, ทักษะ)	10	27.03
- กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย (จริยศึกษา, คนตรี- นาฏศิลป์, ศิลปศึกษา, กิจกรรมสร้างนิสัย)	6	16.22
- กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สังคม, ประวัติ- ศาสตร์, วิทยาศาสตร์)	7	18.91
- กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ (งานบ้าน, เกษตร, ประดิษฐ์)	4	10.81
- กลุ่มวิชาประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	10	27.03
ระดับมัธยมศึกษา	N=12	
- วิชาคณิตศาสตร์	2	16.67
- วิชาภาษาไทย	3	25.00
- วิชาวิทยาศาสตร์	-	-
- วิชาสังคมศึกษา	-	-
- วิชาพลานามัย	-	-
- วิชาศิลปศึกษา	-	-
- วิชาภาษาอังกฤษ	7	58.33
- วิชาการงาน	-	-
- กิจกรรมแนะแนว	-	-
- วิชาพิมพ์ดีด	-	-

ตารางที่ 12 แสดงว่า นักเรียนตามออกต้องการให้ทางโรงเรียนเน้นเนื้อหา
 วิชากลุ่มทักษะ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 27.03 เท่ากัน รองลงมาคือกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต คิดเป็นร้อยละ 14.28
 และกลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.91

ในระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้น นักเรียนตามออกต้องการให้เน้นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ
 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาคือวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ
 วิชาคณิตศาสตร์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67

นอกจากความต้องการด้านเนื้อหาวิชาต่าง ๆ แล้ว จากการสังเกตและสัมภาษณ์
 ครูและผู้บริหารพบว่า ทางโรงเรียนได้จัดให้นักเรียนได้เรียนการพิมพ์อักษรเบรลล์ และ
 พิมพ์ดีดจากเครื่องพิมพ์อักษรภาษาไทยด้วย จากการสังเกตพบว่านักเรียนชอบและตั้งใจที่จะ
 เรียนวิชานี้อย่างมาก อาจารย์ใหญ่ให้สัมภาษณ์ว่า การสอนพิมพ์ดีดอักษรภาษาไทยนั้นเป็น
 พระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่ต้องการให้นักเรียนตามออกมีความรู้ความสามารถ
 ด้านนี้ เมื่อเรียนจบไปเรียนก็สามารถทำงานตามบริษัทหรือห้างร้านต่าง ๆ ได้ ดังปรากฏใน
 ภาพที่ 16 และ 17

ศูนย์วิทยพัทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 16 การเรียนการสอนการพิมพ์ดีดอักษรเบรลล์ ครูผู้สอนได้ฝึกให้ทีละคน แล้ว
สอนให้ฝึกปฏิบัติ

ภาพที่ 17 การเรียนการสอนพิมพ์ดีดของคนปกติ ครูสอนให้นักเรียนปฏิบัติจริงทุกคน

2.4 คานอาคารสถานที่

ตารางที่ 13 จำนวนห้องเรียนและห้องกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ

รายการ	จำนวน N=20	ร้อยละ
ห้องเรียน	12	60.00
ห้องประชุม	1	5.00
ห้องสมุด	1	5.00
ห้องพักครู	1	5.00
ห้องธุรการ	1	5.00
ห้องพยาบาล	1	5.00
ห้องอาหาร	1	5.00
ห้องซ่อมคนตรี	1	5.00
ห้องนวดแผนโบราณ	1	5.00

ที่มา: สารสนเทศ โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ปีการศึกษา 2532

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนห้องเรียนและห้องกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 20 ห้อง ส่วนห้องเรียนมีมากที่สุดคือมีทั้งหมด 12 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และห้องกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ห้องประชุม ห้องสมุด ห้องพักครู ห้องธุรการ ห้องพยาบาล ห้องอาหาร ห้องซ่อมคนตรี ห้องนวดแผนโบราณ มีจำนวนอย่างละ 1 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 5.00 เท่ากัน

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่า อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอยู่ในพื้นที่ที่จำกัดจะขยายการก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ อีกไม่ได้ เพราะในบริเวณใกล้เคียงกับโรงเรียนเป็นชุมชนที่อยู่กันอย่างหนาแน่น จากการสังเกตพบว่าการใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนนั้น ได้คิดแปลงจากอาคารต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์เป็นจำนวนหลายห้อง เช่น ห้องพยาบาลคิดแปลงจากห้องไต้บันไดตึกสิรินธร ห้องนวดแผนโบราณ คัดแปลงและต่อเติมจากใต้ถุนบ้านพักครู เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าบริเวณอาคารสถานที่ของโรงเรียน

สะอาดและสวยงาม ไม่มีเศษกระดาษทิ้งเกลื่อนกลาด ทั้งนี้เพราะเด็กตาบอดได้รับการฝึกให้ระเบียบวินัยในการทิ้งขยะ และช่วยกันรักษาความสะอาดของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 14 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับค่านอาคารสถานที่ ในค่านการศึกษาวิชาสามัญ

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
จำนวนห้องเรียน		
1. เพียงพอ	7	33.33
2. ไม่เพียงพอ	14	66.66
ปัญหาในการจัดดำเนินการค่านอาคารสถานที่		
1. งบประมาณไม่เพียงพอ	11	52.38
2. อาคารสถานที่ไม่เหมาะสม	3	14.29
3. ขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิค วิธีการที่จัด คักแปลงอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม	3	14.29
4. อื่น ๆ ระบุ ใต้แก่ สถานที่คับแคบและไม่เหมาะสม กับลักษณะของเด็กตาบอด	1	4.76

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าค่านความเพียงพอของจำนวนห้องเรียนในการสอนนักเรียนตาบอด ร้อยละ 66.66 ของครูและผู้บริหาร เห็นว่าไม่พอเพียง และร้อยละ 33.33 เห็นว่ามีความพอเพียง

ปัญหาในการจัดดำเนินการค่านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า งบประมาณไม่เพียงพอ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมาคือขาดความรู้ ความเข้าใจในเทคนิค วิธีการที่จะคักแปลงอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 28.57 และที่น้อยที่สุดคือ สถานที่คับแคบและไม่เหมาะสมกับลักษณะของเด็กตาบอด คิดเป็นร้อยละ 4.76

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่าในขณะนี้ทางโรงเรียนมีความจำเป็นต้องรวมห้องเรียนจากนักเรียน 2 ชั้น มาเรียนในห้องเดียวกัน คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เข้าด้วยกัน เนื่องจากจำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอ และจากการสังเกตพบว่า ห้องน้ำ ห้องส้วมของนักเรียนตาบอดคางหลังมีสภาพเก่าและชำรุดมาก นอกจากห้องเรียนแล้วจากการสังเกตและสัมภาษณ์ครู ยังพบว่าสนามเด็กเล่นของโรงเรียนไม่ปลอดภัยสำหรับเด็ก

ภาพที่ 18 สนามเด็กเล่นของโรงเรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อนักเรียนตาบอดมาก ตอนเย็นเด็ก ๆ มักจะมานั่งเล่นชิงช้าและปั่นปายกันอย่างสนุกสนานเหมือนกับเด็กปกติ เด็กตาบอดมักเล่นเหวี่ยงชิงช้าอย่างแรง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้มาปะทะชนกับเด็กตาบอดคนอื่นที่จะเดินเข้าไปเล่นบ้าง จนได้รับบาดเจ็บอยู่บ่อยครั้ง จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารพบสาเหตุว่า เพราะอุปกรณ์ในการเล่น เช่น ชิงช้า ไม่มีเสียงสัญญาณเตือนให้เด็กตาบอดทราบว่ากำลังมีผู้อื่นกำลังเล่นอื่นเมื่อเดินเข้าไปใกล้ ๆ จึงถูกชนเป็นประจำ

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับความต้องการอาคารสถานที่ของ
โรงเรียนสอนคนตาบอด พวว่า

1. ต้องการที่จะขยายบริเวณโรงเรียนให้กว้างขวางขึ้น
2. ต้องการสนามเด็กเล่นที่มีสัญญาณเตือน ขณะที่เด็กตาบอด เล่นชิงช้าอยู่
จะได้เตือนให้เพื่อน ๆ รู้ว่ามีผู้อื่นกำลังเล่นชิงช้า และจะต้องระวังตัวไม่เดินเข้าไปชนชิงช้า
จนได้รับบาดเจ็บ
3. ต้องการห้องอาบน้ำ ห้องส้วม ห้องแต่งตัว และที่ซักผ้าของนักเรียน
ตาบอด
4. ต้องการท่อระบายน้ำที่ดี เพราะเมื่อน้ำขึ้นจะส่งกลิ่นเหม็นมาก
5. ต้องการห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่เหมาะสมและเป็นสัดส่วน
6. ต้องการความสวยงามบริเวณรอบ ๆ อาคารเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5 ค่านิยมบุคลากร

ตารางที่ 15 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับบุคลากรในการสอน
วิชาสามัญ

รายการ	จำนวน N= 21	ร้อยละ
ความพอเพียงของบุคลากร		
1. เพียงพอ	15	71.43
2. ไม่เพียงพอ	6	28.57
ปัญหาในค่านิยมบุคลากร		
1. ไม่มีปัญหา	12	57.14
2. มีปัญหา	9	42.85
ลักษณะของปัญหา		
- บุคลากรไม่เพียงพอและไม่ตรงกับความต้องการ	4	19.05
- บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาของนักเรียน		
คาบอด	-	-
- ขาดครูที่มีทักษะและความสามารถในการสอนนักเรียน		
คาบอด	4	19.05
- ขาดครูที่มีความกระตือรือร้น	1	4.76
ประเภทของบุคลากรที่ต้องการ		
- ครูการศึกษาพิเศษ	10	47.62
- ครูจากมูลนิธิ	-	-
- ครูเฉพาะสาขาวิชา	9	42.85
- ครูเกษียณสอน	-	-
- อื่น ๆ ได้แก่ ครูพัสดุ ครูการเงิน ครูธุรการ	2	9.52

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าความพอเพียงของบุคลากรนั้น ครูและผู้บริหาร เห็นว่าเพียงพอแล้ว คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเห็นว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 28.87 ปัญหาที่บุคลากรนั้นไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 57.14 และมีปัญหาคิดเป็นร้อยละ 42.85 ลักษณะของปัญหาคือบุคลากรไม่เพียงพอ ไม่ตรงกับความต้องการและขาดครูที่มีทักษะและความสามารถในการสอนนักเรียนตามอด คิดเป็นร้อยละ 19.05 เท่ากัน รองลงมา คือครูขาดความกระตือรือร้น คิดเป็นร้อยละ 4.76

ความต้องการในค่านบุคลากรนั้น มีความต้องการครูจบการศึกษาพิเศษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาได้แก่ครูเฉพาะสาขา คิดเป็นร้อยละ 42.85 และต้องการ ครูพิเศษ ครูการเงิน และครูธุรการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.52

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ครูแต่ละคนต้องมีหน้าที่รับผิดชอบการสอนและมีหน้าที่อื่น ๆ อีกมากมาย เช่น เป็นเจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่พยาบาล ฯลฯ ทำให้ครูแต่ละคนเกิดความเครียดขึ้นง่าย ซึ่งทำให้ครูบางคนเกิดความเบื่อหน่ายไม่กระตือรือร้น เมื่ออาจารย์ใหญ่ให้กำลังใจและนิเทศการสอนให้ ครูทุกคนก็ตั้งใจทำงานกันต่อไป จากการสังเกตพบว่า การสอนและการดูแลเด็กตามอดเหล่านี้จำเป็นต้องเป็นงานที่หนักมาก ครูที่สอนนอกจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถผ่านขั้นตอนการอบรมดูแลเด็กตามอดมาแล้ว ยังต้องเป็นผู้ที่มีความอดทน เสียสละ เมตตาการุณาและรักสงสาร เด็กตามอดอีกด้วย

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.6 การบริหารงานค่านิชาการ

ตารางที่ 16 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการสนับสนุนค่านิชาการ

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
การสนับสนุนค่านิชาการของผู้บริหาร		
1. สนับสนุนที่จะให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมด้วยการอบรมสัมมนาทางการศึกษาพิเศษ	18	85.71
2. สนับสนุนค่านิชาการจกกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนนักเรียนตาบอด	18	85.71
3. ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาค่านิชาการการเรียนการสอนของนักเรียนตาบอด	10	47.62
4. แนะนำครูให้ความช่วยเหลือในค่านิชาการอุปกรณการเรียนการสอน	11	52.38
5. จัดหาอุปกรณการเรียนการสอน สื่อและวัสดุต่าง ๆ ให้เพียงพอ	15	71.43
6. ไม่ได้สนับสนุน	-	-
ปัญหาค่านิชาการบริหารงานค่านิชาการ		
1. งบประมาณไม่เพียงพอ	2	9.52
2. บุคลากรขาดทักษะ เทคนิค ความรู้ความสามารถในการสอนนักเรียนตาบอด	2	9.52
3. โรงเรียนขาดแคลนวิทยากรและแหล่งวิชาการศึกษาที่จะให้ความรู้แก่ครูเพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนตาบอด	7	33.33
4. บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาของเด็กตาบอด	2	9.52
5. โรงเรียนขาดการส่งเสริม สนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2	9.52
6. ไม่สามารถปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอด	12	57.14

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
7. วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนไม่เพียงพอ	11	52.38
8. บริเวณโรงเรียนและห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนนักเรียนตาบอด	13	61.90
9. อื่น ๆ ได้แก่ บุคลากรไม่พอ คนหนึ่งๆต้องทำงานหลายหน้าที่	1	4.76

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าการสนับสนุนด้านวิชาการของผู้บริหารนั้นได้สนับสนุนที่จะให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมด้วยการอบรมสัมมนาทางการศึกษาพิเศษ และสนับสนุนด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนนักเรียนตาบอด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.71 เท่ากัน รองลงมาคือ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อและวัสดุต่าง ให้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และน้อยที่สุดคือ ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 47.62

ส่วนปัญหาด้านบริหารงานด้านวิชาการ พบว่า บริเวณโรงเรียนและห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนนักเรียนตาบอด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาคือ ไม่สามารถปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอดได้ คิดเป็นร้อยละ 57.14 และบุคลากรไม่เพียงพอ เพราะคนหนึ่ง ๆ มีหน้าที่ต้องทำงานในหลาย ๆ หน้าที่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

ความต้องการด้านบริหารวิชาการนั้น จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่า การดำเนินงานด้านวิชาการนั้น คณะครูและผู้บริหารควรมีการประชุม วางแผนชี้แจงให้ทุกฝ่ายได้ทราบรายละเอียดในการทำงานด้านวิชาการ และจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมารับผิดชอบ เพื่อประสานงานในแต่ละวิชาให้สอดคล้องกัน เมื่อมีปัญหาจะได้ร่วมมือกันแก้ไขโดยเร่งด่วน นอกจากนั้นทางโรงเรียนยังมีความต้องการสื่อ วัสดุอุปกรณ์การสอนในวิชาต่าง ๆ ให้เพิ่มมากขึ้น และต้องการวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้แก่ครูและเด็กตาบอด

ตารางที่ 17 ร้อยละของความพึงพอใจของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน		
ทุกสัปดาห์	-	-
เดือนละครั้ง	2	9.52
ภาคเรียนละครั้ง	15	71.43
ปีละครั้ง	2	9.52
ไม่เคยเลย	2	9.52
หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือทางค่านวิชาการ		
กองการศึกษาพิเศษ	18	85.71
หน่วยศึกษานิเทศก์	4	19.04
มูลนิธิช่วยคนตาบอด	15	71.43
อื่น ๆ ได้แก่ - วิทยาลัยเทคนิคจังหวัดเชียงใหม่	3	14.28
- วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่	3	14.28

ตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนนั้นครูและผู้บริหาร มีความเห็นว่าได้จัดให้มีการนิเทศการศึกษาภาคเรียนละครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ มีการนิเทศเดือนละครั้ง ปีละครั้ง และไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 9.52 เท่ากัน

หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือทางค่านวิชาการมากที่สุด คือกองการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ มูลนิธิฯ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และน้อยที่สุดคือ วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 14.28 เท่ากัน

ส่วนความช่วยเหลือในด้านวิชาการนั้น จากการสังเกตและสัมภาษณ์พบว่า โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือได้รับความช่วยเหลือด้านวิชาการจากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยส่งอาจารย์และนักศึกษามาช่วยฝึกสอนให้กับเด็กตาบอด นอกจากนี้ยังได้เอื้ออำนวยให้นักเรียนตาบอดได้ขอยืมสระว่ายน้ำของวิทยาลัยได้ฝึกว่ายน้ำ นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษาแล้วก็มีวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดเชียงใหม่ ได้ช่วยในด้านผลิตอุปกรณ์ประกอบการเรียนต่าง ๆ เช่น ไม้เท้า ไม้บรรทัดวัดความยาว อุปกรณ์ชั่งน้ำหนัก แผ่นเสลท คินสอสไตลัส ฎุกกลิ้ง ฯลฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.7 สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนคนตาบอด คือวัตถุหรือสิ่งที้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วย ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถทำให้นักเรียนตาบอด มีความเข้าใจได้ถูกต้องและแม่นยำตามความเป็นจริง การสอนนักเรียนตาบอดส่วนมากจะ ใช้วิธีบรรยายและอธิบาย จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนเกิดขึ้น เกิดความเข้าใจ ผิดได้ง่าย นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะเรียนหรือต้องเรียนอย่างจำใจและไม่สนุก ดังนั้นสื่อ การเรียนการสอนจึง เป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์มากที่สุดสำหรับนักเรียนตาบอด สื่อการเรียน การสอนที่มีประโยชน์มากที่สุดสำหรับคนตาบอด นอกจากอักษรเบรลล์และวิธีอ่าน-เขียน และ พิมพ์อักษรเบรลล์แล้ว ยังมีสื่อการเรียนการสอนดังต่อไปนี้คือ (สมทรง พันธุ์สุวรรณ 2529: 68)

- เครื่องเสียง (Audio Aids)
- สแลทและสไตลัส (Slate and Stylus)
- เครื่องพิมพ์คิกเบรลล์ (Braille)
- เครื่องอัดหนังสือเทอร์โมฟอร์ม (Thermoform)
- กระจกเบรลลอน (Braille)
- กระจกสำหรับเขียนหนังสือเบรลล์
- กระจกสำหรับทำแม่พิมพ์เบรลล์
- เครื่องพิมพ์คิกภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- เครื่องมือเรขาคณิต
- กระจกกราฟ
- สื่อการสอนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และพลศึกษา
- ไม้เท้าสีขาว
- ของจริง
- หุ่นจำลอง
- ของเล่นเด็ก

- เครื่องเสียง (Audio Aids) เป็นสื่อที่สำคัญและมีประโยชน์สำหรับ คนตาบอดมาก ได้แก่ วิทยุ เทปบันทึกเสียง วิทยุ เพื่อใช้ฟังข่าวเรื่องราวที่เป็นความรู้ สารคดีต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและแน่นอน เทปบันทึกเสียงใช้บันทึกบทเรียนต่าง ๆ

เรื่องราวจากหนังสือนอกเวลา และนิทาน นักเรียนตาบอดสามารถจะเปิดฟังและศึกษาบทความด้วยตนเอง การบันทึกเสียงทำได้เร็วมาก นาทีละประมาณ 150-170 คำ เรียกว่าคนตาบอดอ่านหนังสือเบรลล์ และสามารถนำข้อความที่บันทึกจากเทปมารวมเป็นชุด ๆ เป็นตอนต่อเนื่องกันเสมือนหนังสือเล่มหนึ่ง เรียกว่า ทอล์คคิงบุ๊ก (Talking Book)

- สเลทและสไตลัส (Slate and Stylus) สเลท คือ แผ่นโลหะยาวประมาณ 1 ฟุตเศษ มีช่องกำหนดจุดสำหรับเขียนหนังสือเบรลล์ สไตลัสคือ เหล็กปลายแหลมคล้ายลูกข่าง ซึ่งใช้เป็นคินสอของคนตาบอดเจาะลงในกระดานสเลท ทั้งสองอย่างนี้ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญและจำเป็นที่สุด ถ้าไม่มีสองอย่างนี้ คนตาบอดจะไม่สามารถอ่าน-เขียนหนังสือได้เลย ปัจจุบันนี้ทางโรงเรียนได้รับความช่วยเหลือจากวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่เป็นผู้ผลิตออกมาให้ใช้ ดังปรากฏในภาพที่ 20

- เครื่องพิมพ์คิกเบรลล์ (Braille) ใช้พิมพ์หนังสือเบรลล์สำหรับคนตาบอดได้อย่างรวดเร็ว สะดวก ประหยัดแรงงานและเวลามากกว่าการเขียน ใช้พิมพ์หนังสือแบบเรียน อ่านประกอบ คู่มือ แบบฝึกหัดและข้อสอบ ดังปรากฏในภาพที่ 21

- เครื่องอัดหนังสือเทอร์โมฟอร์ม (Thermoform) ใช้สำหรับอัดหนังสือเบรลล์สำหรับคนตาบอดด้วยกระดาษเบรลลอนเป็นจำนวนมาก ได้ผลรวดเร็ว เช่น ข้อสอบ แผ่นที่นูน โคะแกรมต่าง ๆ เครื่องอัดนี้คล้ายกับเครื่องถ่ายเอกสาร ใช้กับไฟฟ้า ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ ดังปรากฏในภาพที่ 22

- กระดาษสำหรับเขียนหนังสือเบรลล์ เป็นกระดาษพิมพ์ยาวที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ใช้ได้ทั้งหน้าเดียวหรือสองหน้าก็ได้ แต่ควรเป็นกระดาษที่หนาและเหนียวพอสมควร เพื่อจะได้ตัวอักษรที่นูนเด่นชัด สวยและสัมผัสได้ดี

- กระดาษเบรลลอน (Braille) เป็นกระดาษพิเศษใช้สำหรับอัดหนังสือเบรลล์จากกระดาษแม่พิมพ์ด้วยเครื่องเทอร์โมฟอร์มดังกล่าว มีขนาดเดียวกับกระดาษแม่พิมพ์ ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ

- กระดาษสำหรับทำแม่พิมพ์เบรลล์ ใช้พิมพ์อักษรเบรลล์ แผ่นที่และโคะแกรมต่าง ๆ ควรเป็นกระดาษเนื้อหนา สะอาดและใหม่ มีขนาดมาตรฐานสามารถนำไปอัดใช้กับกระดาษเบรลลอนในเครื่องอัดหนังสือเทอร์โมฟอร์มได้

- เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Type Writer) มีความจำเป็นมากสำหรับคนตาบอดเพื่อใช้พิมพ์หนังสือขรรคมคาสำหรับคนตาปกติ เพื่อติดต่อดสื่อสารกับบุคคลทั่วไปได้ และเป็นประโยชน์อย่างมากต่อคนตาบอดเรียนร่วมกับคนตาปกติ เพราะสามารถพิมพ์รายงาน การบ้าน ฯลฯ

- เครื่องมือเรขาคณิต ได้แก่ วงเวียน ไม้บรรทัด ไม้ฉาก จะมีลักษณะเหมือนกับเด็กปกติทั่วไปใช้กัน เพียงแต่ทำให้แข็งแรงและมีเครื่องหมายตัวเลขเป็นอักษรเบรลล์กำกับแสดงให้รู้ ใช้สัมผัสด้วยมือ และมีลูกกลิ้งสำหรับไว้ที่เส้น จะต้องทำเป็นล้อพื้นเพื่อออกกระดากให้เป็นรอยนอน

- กระดานกราฟ เป็นแผ่นไม้สีเหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 16" x 16" มีลักษณะคล้ายกระดานกราฟ แต่มีเส้นทำเป็นร่องและจุดตัดของเส้นเจาะเป็นรูสำหรับใส่หมุดเพื่อให้คนตาบอดสัมผัสได้ เวลาสร้างรูปคนตาบอดจะใส่หมุดตรงจุดนั้น ๆ แทนจุดในแบบของเกณฑ์ปกติ และใช้หนังยางซึ่งจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งแทนการลากเส้นตรง คนตาบอดจึงสร้างรูปทรงเรขาคณิต กราฟเส้น และกราฟแท่งได้ด้วยตนเอง

- สื่อการสอนวิชาภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและพลศึกษา ได้แก่แผนที่นูน เครื่องวัดความยาว ชั่งน้ำหนัก นาฬิกาจำลอง ลูกคิดจีน รูปภาพยนตร์ ลูกฟุตบอล ตารางหมากรุกฮอส คุ่มน้ำหนัก ฯลฯ

- ไม้เท้าสีขาว เป็นสัญลักษณ์ของคนตาบอดที่สำคัญยิ่ง เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก คนตาบอดจำเป็นต้องมีไว้ประจำตัวในการเดินทางด้วยตนเอง และต้องใช้ให้ถูกวิธีตามคำแนะนำของครูผู้สอนวิชาความเข้าใจสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว

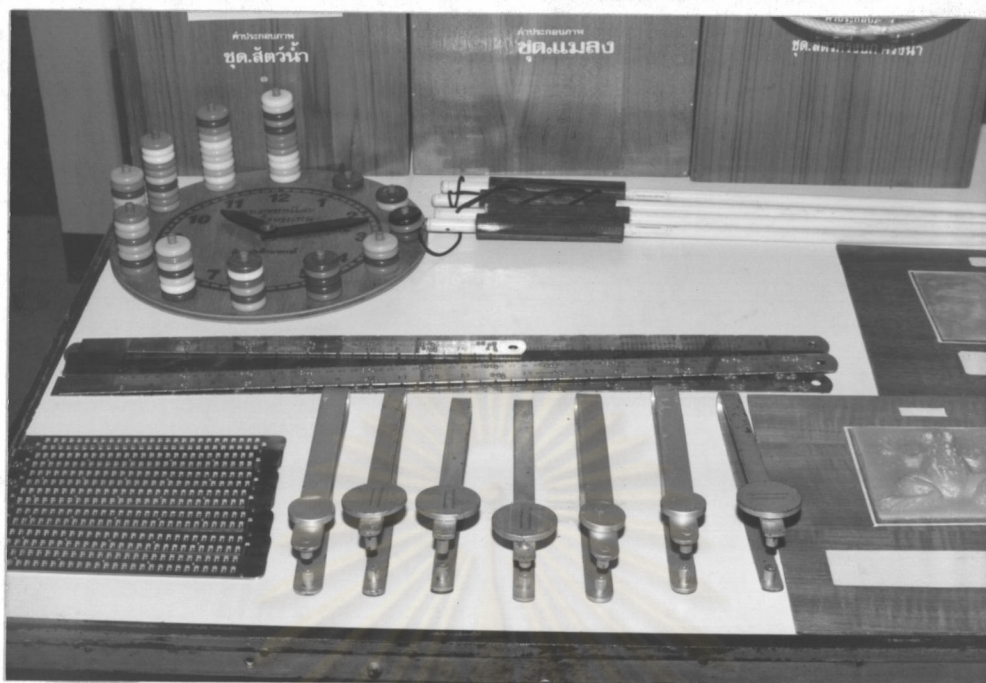
- ของจริง เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดีที่สุด ต้องตรงจุดมุ่งหมายที่สุด เพราะคนตาบอดจะสัมผัสสัมผัสและท่องของจริง ทำให้เข้าใจได้ถูกต้อง เช่น ดั๊ก ผลไม้ เครื่องใช้ ภาชนะต่าง ๆ และเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

- หุ่นจำลอง สื่อการเรียนการสอนบางอย่าง ครูไม่สามารถนำของจริงมาให้ให้นักเรียนสัมผัสได้ เพราะอาจจะมีขนาดใหญ่โตมาก เช่น รถยนต์ หรือของที่มีราคาแพงมากเกินไป ครูจึงแก้ปัญหาโดยใช้หุ่นจำลองแทน

- ของเค็กละเล่น แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - ของเล่นในร่ม ได้แก่ รูปสัตว์ ตุ๊กตา โมบิล็อก รูปต่อรถ ฯลฯ
 - ของเล่นกลางแจ้ง ได้แก่ กะบะทราย อ่างน้ำ ชิงช้า ม้าหมุน บันไดเลื่อน ฯลฯ
 - แว่นขยาย ใช้สำหรับนักเรียนตามอกเลื้อนกลาง หรือตามอกบางส่วน
- เพื่อใช้อ่านหนังสือตัวโตโต (สัมภาษณ์ อารี เพลินชัยวาณิช, 25 กุมภาพันธ์ 2533)

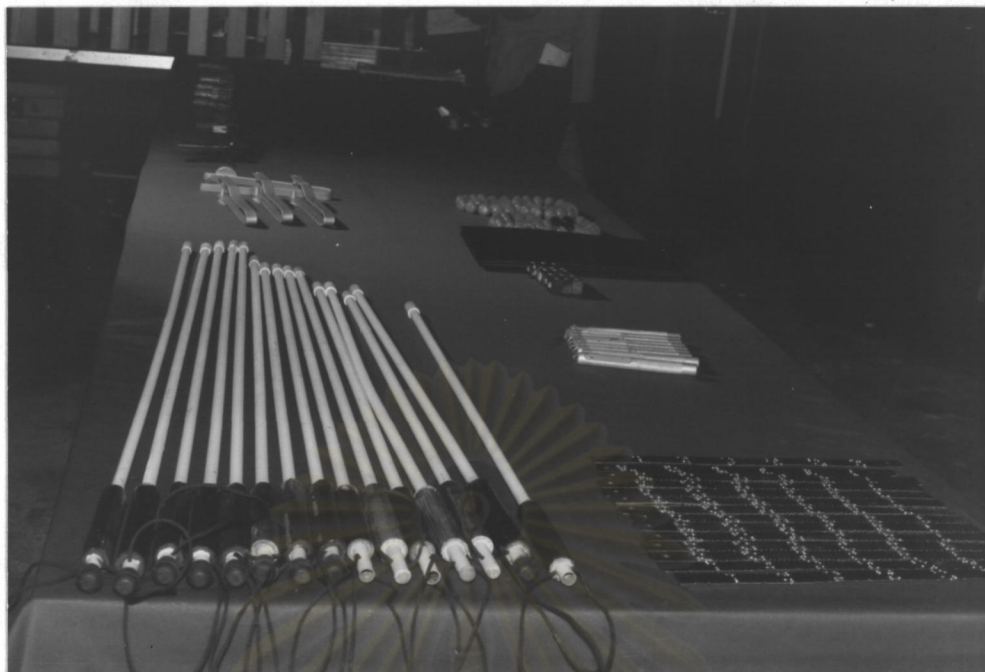
ภาพที่ 19 ประกอบด้วย เครื่องพิมพ์ดีดเบรลล์ คินสอสไตลัส (stylus) และ
สื่อการสอนวิชาเรขาคณิต

ภาพที่ 20 ประกอบด้วย แผ่นสเลท (Slate) สื่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ไม่ทำ สีขาว และรูปภาพนูน

ภาพที่ 21 เครื่องอัดหนังสือเทอร์โมฟอร์ม (Thermoform)

ภาพที่ 22 ประกอบด้วยไม้เทนนิสขาว แผ่นเหล็กวัดความยาว ลูกกอล์ฟ

ภาพที่ 23 สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา ได้แก่ ตารางหมากรุก ฟุตบอล วอลเลย์บอล คุ่มน้ำหนัก เบตอง สายยางกระโดด

ภาพที่ 24 นักเรียนตามอกกำลังเล่นของเล่นต่อเป็นรูปต่าง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน
ที่มีบริการภายในโรงเรียน

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
หนังสือประกอบการเรียนที่เป็นอักษรเบรลล์		
เพียงพอ	3	14.29
ไม่เพียงพอ	18	85.71
ไม่มีบริการ	-	-
หนังสือประกอบการเรียนที่เป็นอักษรตัวโต		
เพียงพอ	7	33.33
ไม่เพียงพอ	14	66.67
ไม่มีบริการ	-	-
แผนที่นูนและลูกโลกตัวนูน		
เพียงพอ	7	33.33
ไม่เพียงพอ	14	66.67
ไม่มีบริการ	-	-
เครื่องพิมพ์คีย์ เบรลล์		
พอเพียง	10	47.62
ไม่พอเพียง	11	52.38
ไม่มีบริการ	-	-
ทุนจำลองจากของจริง		
เพียงพอ	9	42.86
ไม่เพียงพอ	12	57.14
ไม่มีบริการ	-	-

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
ลูกคิดและเครื่องช่วยในการคำนวณ		
เพียงพอ	10	47.62
ไม่เพียงพอ	11	52.38
ไม่มีบริการ	-	-
เครื่องเสียง		
เพียงพอ	-	-
ไม่เพียงพอ	21	100.00
ไม่มีบริการ	-	-
สไลด์และสไลด์		
เพียงพอ	21	100.00
ไม่เพียงพอ	-	-
ไม่มีบริการ	-	-
กระดานกราฟ		
เพียงพอ	21	100.00
ไม่เพียงพอ	-	-
ไม่มีบริการ	-	-
เครื่องอัดหนังสือเทอร์โมฟอร์ม		
เพียงพอ	7	33.33
ไม่เพียงพอ	14	66.67
ไม่มีบริการ	-	-
เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย		
เพียงพอ	10	47.62
ไม่เพียงพอ	11	52.38
ไม่มีบริการ	-	-

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
เครื่องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษ		
เพียงพอ	9	42.86
ไม่เพียงพอ	12	57.14
ไม่มีบริการ	-	-
กระดาษเบรลลอน		
เพียงพอ	-	-
ไม่เพียงพอ	21	100.00
ไม่มีบริการ	-	-
ไม้เท้าสีขาว		
เพียงพอ	21	100.00
ไม่เพียงพอ	-	-
ไม่มีบริการ	-	-
ของเล่นเด็ก		
เพียงพอ	12	57.14
ไม่เพียงพอ	9	42.86
ไม่มีบริการ	-	-
แว่นขยาย		
เพียงพอ	14	66.66
ไม่เพียงพอ	7	33.33
ไม่มีบริการ	-	-

ตารางที่ 18 แสดงว่า สื่อการเรียนการสอนนักเรียนตาบอดของโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ พบว่า มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่เพียงพอมากที่สุด ได้แก่

สเลท และสไลด์ส กระดานกราฟ และไม้เท้าสีขาว มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00
รองลงมาได้แก่ แวนชยาย คิดเป็นร้อยละ 66.66 และน้อยที่สุดคือของเล่นเด็ก คิดเป็น
ร้อยละ 57.14

ส่วนอุปกรณ์และสื่อการสอนที่ไม่เพียงพอมากที่สุด ได้แก่ กระดาษเบรลลอน คิด
เป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาได้แก่ หนังสืออ่านประกอบที่เป็นอักษรเบรลล์ คิดเป็น
ร้อยละ 85.71 และน้อยที่สุด ได้แก่ ลูกคิดและเครื่องช่วยในการคำนวณ คิดเป็นร้อยละ
52.38

สำหรับเรื่องสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่มีบริการนั้น ไม่ปรากฏ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดทำและปัญหา
ในค่านสื่อการเรียนการสอน

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
การจัดทำสื่อการเรียนการสอนนักเรียนตามอกโค้งประมาณจาก		
- กองการศึกษาพิเศษ	16	76.19
- มูลนิธิช่วยคนตาบอด	20	95.23
- ผู้มีจิตศรัทธา	14	66.66
- ครู/ผู้บริหาร	5	23.80
- ผู้ปกครอง	-	-
ปัญหาค่านสื่อการเรียนการสอน		
- งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้อและดำเนินการสร้าง	4	19.04
- สื่อการเรียนการสอนที่ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่เพียงพอ และ/หรือไม่ตรงกับความต้องการ	19	90.47
- ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสร้างและวิธีใช้สื่อการสอน	-	-
- ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	7	33.33
- อื่น ๆ ได้แก่ ครูไม่นิยมใช้สื่อและไม่สร้างสื่อใช้	1	4.76

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า การจัดทำสื่อตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารพบว่า มูลนิธิช่วยคนตาบอดได้ให้งบประมาณในการจัดทำสื่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.23 รองลงมาคือ กองการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 76.19 และได้รับงบประมาณน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.80

ปัญหาที่พบค่านสื่อการเรียนการสอน มากที่สุดคือ สื่อการเรียนการสอนที่ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอ และ/หรือไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 90.47 รองลงมาคือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็น

ร้อยละ 33.33 และครูไม่นิยมใช้สื่อและไม่นิยมสร้างสื่อ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทางโรงเรียนได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ มีรับสั่งให้วิทยาลัยเทคนิคจังหวัดเชียงใหม่เป็นผู้ผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนให้กับโรงเรียนสอนคนตาบอด จึงทำให้โรงเรียนสอนคนตาบอดมีสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอ ส่วนสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่มีไม่เพียงพอส่วนใหญ่มักจะเป็นสิ่งที่วิทยาลัยเทคนิคจังหวัดเชียงใหม่ไม่สามารถผลิตให้ได้ เช่น กระจกเบรลลอน หนังสืออักษรตัวโต เครื่องพิมพ์ดีดเบรลล์ เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แผนที่และลูกโลกหมุน หุ่นจำลอง และลูกคิด เป็นต้น

ส่วนความต้องการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่าทางโรงเรียนมีความต้องการดังต่อไปนี้

1. ต้องการเจ้าหน้าที่ที่สามารถพิมพ์อักษรเบรลล์ได้ เพราะขณะนี้ทางโรงเรียนประสบปัญหาการขาดหนังสือและแบบฝึกหัดที่เป็นอักษรเบรลล์ ซึ่งไม่สามารถสั่งซื้อได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาสอบข้อสอบก็จำเป็นต้องใช้อักษรเบรลล์ ดังนั้นทางโรงเรียนจึงต้องการเจ้าหน้าที่พิมพ์อักษรเบรลล์โดยเฉพาะ
2. ต้องการสื่อการเรียนด้านวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้น
3. ต้องการห้องเก็บสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสัดส่วน และมีผู้รับผิดชอบประจำอยู่
4. ต้องการสื่อวัสดุอุปกรณ์ทุกอย่างเพิ่มขึ้นและตรงกับความต้องการ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.8 หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ตารางที่ 20 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับนักเรียน
ตาบอด

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
เนื้อหาของหลักสูตร		
- เหมาะสมดีแล้ว	10	47.62
- ไม่เหมาะสม	11	52.38
- เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวเกินไป	3	14.28
- เนื้อหามากเกินไป สอนไม่ทัน	2	9.52
- เนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียนตาบอด	6	28.57
- เนื้อหารวบรวมเกินไป	-	-

ตารางที่ 20 แสดงว่า ครูและผู้บริหารมีความเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรไม่เหมาะสม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.38 สาเหตุที่ไม่เหมาะสมเพราะมีเนื้อหายากเกินความสามารถของนักเรียนตาบอด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาคือมีเนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวเกินไป คิดเป็นร้อยละ 14.28 และมีเนื้อหามากเกินไป สอนไม่ทัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.52 และน้อยที่สุดคือ เนื้อหาของหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 47.62

ตารางที่ 21 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร
สำหรับนักเรียนตาบอด

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
ความสนใจของนักเรียนตาบอดในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร		
ลูกเสือ/เนตรนารี	15	71.43
ทอผ้าวิชาวชิการ	20	95.23
ศิลปศึกษา / หัตถศึกษา	17	80.95
ศึกษานอกสถานที่	16	76.19
กิจกรรมนันทนาการ / คนตรี	21	100.00
คุณธรรมที่ควรปลูกฝัง		
ความเมตตากรุณา	9	42.85
ความสามัคคี	8	38.09
ความมีระเบียบวินัย	8	38.09
ความรับผิดชอบ	11	52.38
ความเชื่อมั่นในตนเอง	17	80.95
ความมีใจ เป็นนักกีฬา	10	47.62
ความมีสัมมาคารวะ	15	71.43
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	13	61.90
ปัญหาที่พบในค่านหลักสูตร		
- การปรับปรุงสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอดทำได้ยาก	5	23.80
- ขาดความรู้ ความเข้าใจ เทคนิค วิธีการนำหลักสูตร เฉพาะนักเรียนตาบอดไปใช้ในการเรียนการสอน	7	33.33
- ขาดความรู้ เทคนิค วิธีการแนะนำและช่วยเหลือ นักเรียนตาบอดในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	6	28.37

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
- อื่น ๆ ได้แก่ - ซากความร่วมมือและการประสานงาน กันอย่างจริงจัง	2	9.52
- เนื้อหาหลักสูตรบางวิชาปรับไต่ยาก	1	4.76

ตารางที่ 21 แสดงว่าครูและผู้บริหารมีความเห็นว่านักเรียนตาบอดให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในค่านกิจกรรมนันทนาการ/ดนตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ คอสมโณวิทยาวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 95.23 และให้ความสนใจในค่านลูกเสือ/เนตรนารี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.43

คุณธรรมที่ทางโรงเรียนปลูกฝังให้กับนักเรียนตาบอด คือ ความมั่นใจในตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.95 รองลงมาคือ ความมีสัมมาคารวะ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และความสามัคคีและความมีระเบียบวินัย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.09 เท่ากัน

ปัญหาที่พบในค่านหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เห็นว่า ซากความรู้ ความเข้าใจ เทคนิค วิธีการนำหลักสูตรเฉพาะนักเรียนตาบอดไปใช้ในการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ ซากความรู้ เทคนิค วิธีการแนะนำ และช่วยเหลือนักเรียนตาบอดในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 28.37 และเนื้อหาหลักสูตรบางวิชาปรับไต่ยาก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตามออกเกี่ยวกับปัญหาบ้านหลักสูตร
และการเรียนการสอน

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน		
- ใ้ค้มาก	26	53.06
- ใ้ค้ปานกลาง	18	36.73
- ใ้ค้น้อย	5	10.20
- ใ้ค้ไม่ได้เลย	-	-
เนื้อหาวิชาที่สอน		
- มากเกินไป	4	8.16
- พอค้	40	81.63
- นอย	5	10.20
เนื้อหาวิชาที่สอน		
- ตรงกับความต้งการ	17	34.69
- ใ้ค้ตรงกับความต้งการ	7	14.28
- ตรงกับความต้งการบ้าง ใ้ค้ไม่ตรงกับความต้งการบ้าง	25	51.02

ตารางที่ 22 แสดงว่า เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันใ้ค้มาก คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือ ใ้ค้ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.73 และสามารถนำไปใช้ใ้ค้น้อย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.20

เนื้อหาวิชาที่สอน นักเรียนตามออกคอบว่าพอค้ คิดเป็นร้อยละ 81.63 มากที่สุด รองลงมา คอบว่านอย คิดเป็นร้อยละ 10.20 และคอบว่ามากเกินไป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.16

เนื้อหาวิชาที่สอน นักเรียนตามออกคอบว่า ตรงกับความต้งการบ้าง ใ้ค้ไม่ตรงกับความต้งการบ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.02 รองลงมาคือ ตรงกับความต้งการ

คิดเป็นร้อยละ 34.69 และไม่ตรงกับความต้องการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.28

ความต้องการด้านหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่า ต้องการให้มีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กตามยุคมากขึ้น โดยจัดทำเป็นหลักสูตรของเด็กตามยุคโดยเฉพาะ ต้องการให้จัดทำหนังสือเชอร์ลีย์สำหรับนักเรียนตามยุคสมัย หนังสือตัวโตสำหรับเด็กตอนกลาง และหนังสือคู่มือครูสำหรับสอนเด็กตามยุคให้มากขึ้น นอกจากนั้นครูและผู้บริหารยังต้องการให้มีการฝึกอบรมสัมมนาครูในโรงเรียน โดยวิทยากรที่มีความรู้จากภายนอก

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารพบว่าทางโรงเรียนได้ดำเนินการสอนนักเรียนตามหลักสูตรพิเศษประกอบหลักสูตรประถมศึกษาและหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 สำหรับคนตามยุคทุกประการ การใช้หลักสูตรครูต้องนำมาปรับให้เข้ากับสภาพความพิการของเด็ก เช่น วิชาศิลปะศึกษา จากการวาดภาพ เปลี่ยนเป็นการปั้น หรือ ภาพที่มองเห็น เปลี่ยนเป็นสิ่งที่สัมผัสได้ เป็นต้น

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.9 การวัดผลประเมินผล

ตารางที่ 23 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับการวัดผลการเรียน
สำหรับนักเรียนตาบอด

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
การวัดผลใช้วิธี		
- การสังเกต	18	85.71
- การสอบปากเปล่า	16	76.19
- การอภิปรายซักถาม	16	76.19
- การสอบข้อเขียน	18	85.71
- การสอบภาคปฏิบัติ	18	85.71
- การตรวจผลงานเด็ก	17	80.95
- ใช้หลายวิธีประกอบกัน	17	80.95
เกณฑ์ในการวัดผล		
- ใช้เกณฑ์เดียวกับเด็กปกติ	2	9.52
- ใช้เกณฑ์เดียวกับเด็กปกติและมีการยืดหยุ่นได้	19	90.47
- ใช้เกณฑ์เฉพาะนักเรียนตาบอด	2	9.52
ปัญหาคำถามการวัดผล		
- ระยะเวลาที่ใช้วัดผลน้อยเกินไป	14	66.67
- การตัดสินใจให้นักเรียนตาบอดผ่านจุดประสงค์	18	85.71
- การเปรียบเทียบเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ใช้นักเรียน ตาบอดทำได้ยาก	13	61.90
- การสอบภาคทฤษฎีมีขั้นตอนมากเกินไป	5	23.80
- อื่น ๆ ได้แก่ เด็กตาบอดทำตามจุดประสงค์ได้ไม่สมบูรณ์	2	9.52

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าครูและผู้บริหารใช้วิธีการวัดผลโดยการสังเกต การสอบข้อเขียน และการสอบภาคปฏิบัติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.71 เท่ากัน รองลงมาคือ การตรวจผลงานเด็ก และใช้หลายวิธีประกอบกัน คิดเป็นร้อยละ 80.95 และวัดผลโดยใช้การสอบปากเปล่า และการอภิปรายซักถาม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.19 เท่ากัน

เกณฑ์ในการวัดผล ครูและผู้บริหารได้ใช้เกณฑ์เดียวกับเด็กปกติ และมีการยืดหยุ่น ได้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.47 รองลงมาคือใช้เกณฑ์เดียวกับเด็กปกติ และใช้เกณฑ์ เฉพาะนักเรียนตาบอด ร้อยละ 9.52 เท่ากัน

ปัญหาคำถามการวัดผล มากที่สุดคือ การตัดสินใจให้นักเรียนตาบอดผ่านจุดประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ ระยะเวลาที่ใช้ในการวัดผลน้อยเกินไป คิดเป็น ร้อยละ 66.67 และเด็กตาบอดทำตามจุดประสงค์ได้ไม่สมบูรณ์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.52

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับความต้องการการดำเนินการวัดผลประเมินผล พบว่า ต้องการที่จะใช้เกณฑ์การวัดผลประเมินผลของนักเรียนตาบอดเองตามความเหมาะสม กับสภาพความพิการทางสายตาของเขา และในการเรียนรู้นั้นต้องการให้ใช้ข้อสอบมาตรฐาน ที่ใช้กับนักเรียนปกติมาสอบ เด็กตาบอด นอกจากนั้นยังต้องการขยายเวลาในการวัดผลประเมิน ผลออกไปให้มากกว่าเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.10 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและโอกาสในการศึกษาต่อ

ตารางที่ 24 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามออกชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน N=49	ร้อยละ
ดีมาก (หรือ 3.00-4.00)	13	26.53
ดี (หรือ 2.00-2.99)	31	63.27
ปานกลาง (หรือ 1.00-1.99)	5	10.20
อ่อน (หรือต่ำกว่า 1.00)	-	-

ที่มา: แบบรายงาน ป.02 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ปีการศึกษา 2532 และสมุดรายงาน
ประจำตัวนักเรียน รบ.4 ท. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-6 ปีการศึกษา 2532

จากตารางที่ 24 แสดงว่า นักเรียนตามออกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.27 รองลงมาคือ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 26.53
และน้อยที่สุดคือ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 10.20

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียน
ตามออกที่มีความพิการทางออกอย่างเคียว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้แตกต่างไปจากเด็ก
ปกติ แต่เด็กตามออกที่มีความพิการซ้ำซ้อน คือ ตามออก-ปัญญาอ่อน และตามออก-หูตึง จะทำให้
การเรียนการสอนมีปัญหาเกิดการเรียนรู้ได้ช้ามาก ส่วนตามออก-ขาพิการ นั้นไม่มีปัญหา
การเรียนรู้อาจจะเหมือนกับเด็กปกติ

ตารางที่ 25 ร้อยละความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับอนาคตของนักเรียนตามอกเมื่อจบการศึกษาแล้ว

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
เมื่อนักเรียนตามอกสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนแล้ว		
สามารถศึกษาต่อในระดับสูง		
- ได้	15	71.42
- ไม่ได้	6	28.57
การยอมรับของสังคมภายนอก		
- ยอมรับ	10	47.62
- ไม่ยอมรับ	11	52.38

ตารางที่ 25 แสดงว่า เมื่อนักเรียนตามอกเรียนจบแล้ว ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร มีความเห็นว่า เด็กตามอกสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ คิดเป็นร้อยละ 71.42 และแสดงความคิดเห็นว่าไม่สามารถศึกษาต่อได้ คิดเป็นร้อยละ 28.57

การยอมรับของสังคมภายนอกนั้น ครูและผู้บริหารแสดงความคิดเห็นว่าสังคมภายนอกไม่ยอมรับ คิดเป็นร้อยละ 52.38 และแสดงความคิดเห็นว่ายอมรับ คิดเป็นร้อยละ 47.62

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปของนักเรียนตามอกนั้น พบว่า สามารถศึกษาต่อได้ แต่มักจะพบปัญหาว่าสถานศึกษาบางแห่งไม่ยอมรับคนตามอกเข้าเรียนร่วมด้วย ดังนั้นเมื่อนักเรียนตามอกเรียนจบออกจากโรงเรียนไปแล้วจึงประสบกับปัญหาสังคมไม่ยอมรับในความรู้ความสามารถของคนตามอก เพราะสังคมจะคิดว่าคนตามอกเป็นคนน่าสงสาร ไม่สามารถทำงานได้ สังคมจึงมักคอยช่วยเหลือค้ำคอง ๆ แต่ไม่ยอมรับความสามารถ ซึ่งเป็นสิ่งที่คนตามอกไม่ต้องการเลย พวกเขาต้องการที่จะดำเนินชีวิตเหมือนกับคนปกติ ต้องการให้สังคมยอมรับความสามารถของเขา ที่เป็นเช่นนี้เพราะพวกเขามีความพิการเฉพาะสาวยตาเท่านั้น แต่อวัยวะอื่นไม่ได้พิการ

ตารางที่ 26 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตบอดเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อ

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
เมื่อเรียนจบ		
- เรียนต่อ	23	46.94
- ไม่เรียนต่อ	16	32.65
- ยังตัดสินใจไม่ได้	10	20.40
ถ้าเรียนต่อ เพราะ		
- เรียนตามเพื่อน	-	-
- เรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง	1	2.04
- เรียนด้วยความสมัครใจ	20	40.81
- ใ้ทุนการศึกษา	6	12.24
- คิดว่าจะมีโอกาสทำงานดี	10	20.40
- เป็นสิ่งเชิดหน้าชูตาสำหรับวงศ์ตระกูล	2	4.08
- อื่น ๆ - จะได้มีความรู้	1	2.04
ถ้าไม่เรียน เพราะ		
- พลาดตา	1	2.04
- ขาดทุนทรัพย์	6	12.24
- สติปัญญาไม่ดี	5	10.20
- อ่างกประกอบอาชีพ	2	4.08
- พอเพียงากจน	1	2.04
- เบื่อ	1	2.04
- อื่น ๆ	-	-
เมื่อไม่เรียนต่อ นักเรียนจะทำ		
- ทำงานกับครอบครัว	5	10.20
- ประกอบอาชีพของตนเอง	6	12.24
- ขายสลากกินแบ่ง	1	2.04

ตารางที่ 26 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
เมื่อไม่เรียนต่อ นักเรียนจะทำ		
- รับจ้างทำงานต่าง ๆ	-	-
- ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม	-	-
- ทำงานสังคมสงเคราะห์	-	-
- อื่น ๆ - ไปเล่นดนตรี	4	8.16

ตารางที่ 26 แสดงว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบ นักเรียนทายออกตอบว่าไม่เรียนต่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.94 รองลงมาคือไม่เรียนต่อ คิดเป็นร้อยละ 32.65 และยังตัดสินใจไม่ได้ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.40

ถ้าเรียนต่อ นักเรียนทายออกให้เหตุผลว่า เรียนต่อด้วยความสมัครใจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.81 รองลงมาคือ คิดว่าจะมีโอกาสทำงานดี คิดเป็นร้อยละ 20.40 และคิดว่าจะได้มีความรู้และเรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.04 เท่ากัน

ถ้าไม่เรียนต่อ เพราะ ขาดทุนทรัพย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.24 รองลงมาคือ สติปัญญาไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 10.20 และตอบว่าเพราะปรกติพอแม่ยากจน และเมื่อคิดเป็นร้อยละ 2.04 เท่ากัน

และถ้าไม่เรียนต่อ นักเรียนจะประกอบอาชีพของตนเอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.24 รองลงมาคือ จะทำงานกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 10.20 และจะไปขายสลากกินแบ่ง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.04

ตอนที่ 3 สภาพการฝึกอาชีพ ปัญหาและความต้องการการฝึกอาชีพ

ในส่วนนี้จะได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการการฝึกอาชีพ ข้อมูลที่ศึกษาจาก นักเรียน ครู และผู้บริหาร โดยศึกษาตั้งแต่

- 3.1 หลักการและจุดหมายในการฝึกอาชีพ
- 3.2 การจัดการฝึกอาชีพ
- 3.3 อาคารสถานที่
- 3.4 บุคลากร
- 3.5 การสนับสนุนด้านการฝึกอาชีพ
- 3.6 วัสดุอุปกรณ์
- 3.7 หลักสูตรการฝึกอาชีพ
- 3.8 การวัดผลประเมินผลผลงานของเด็ก
- 3.9 ผลงาน ทลาคแรงงานและโอกาสในการหางาน

3.1 หลักการและจุดหมายในการฝึกอาชีพ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ (พรพจน์ ศิริ, 4 กุมภาพันธ์ 2532) เกี่ยวกับจุดหมายในการจัดการฝึกอาชีพ พบว่า ทางโรงเรียนมีจุดหมายเพื่อต้องการให้นักเรียนตามความสามารถประกอบอาชีพได้ตามความสามารถและความพิการของตน เมื่อเรียนจบจากโรงเรียนแล้วถ้าไม่ศึกษาต่อ นักเรียนตามออกก็สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ซึ่งจะได้ไม่เป็นภาระให้กับครอบครัว สังคม และประเทศชาติต่อไป ความต้องการในการฝึกอาชีพเป็นสิ่งที่นักเรียนมีความต้องการอย่างมาก เพราะพวกเขาไม่ต้องการความสงสารจากสังคม แต่พวกเขาต้องการการยอมรับของสังคม เพื่อให้พวกเขาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม เพียงแต่ขอให้สังคมได้เปิดโอกาสให้พวกเขาได้แสดงความสามารถในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพของร่างกายของเขาม่าง

3.2 การจัดการฝึกอาชีพ

โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ได้เปิดสอนการฝึกอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาชีพที่ทางโรงเรียนได้เปิดสอนให้กับนักเรียนตาบอดมีดังต่อไปนี้

- การทำซีเมนต์บล็อก
- การทำเซรามิก
- คนตรีไทย
- คนตรีพื้นเมือง
- คนตรีสากล
- การถักโครเชอร์-นิตติ้ง
- การเกษตร
- การวางแผนโบราณ
- หัตถกรรมงานฝีมือต่าง ๆ

การจัดการฝึกอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด คณะครูและวิทยากรภายนอกเป็นผู้มาฝึกสอนให้กับนักเรียนตาบอด โดยให้นักเรียนได้เลือกเรียนการฝึกอาชีพกันตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

ภาพที่ 25 การเรียนการสอนคนตรีไทย ทางโรงเรียนทองจ่างครูจากภายนอกมาสอนให้

ภาพที่ 26 เป็นการเรียนการสอนดนตรีพื้นเมือง เป็นการอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมภาคเหนือ

ภาพที่ 27 การเรียนการสอนการจักโครเซอร์-นิตติ้ง

ภาพที่ 28 เป็นการฝึกซ้อมดนตรีสากล ซึ่งเป็นดนตรีที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนตาบอดอย่างมาก และที่สังเกตได้เด็กตาบอดคนใดเล่นคตรีประเภทใดได้ก็จะสามารถเล่นได้ทุกประเภท

ภาพที่ 29 เป็นการเรียนการสอนการนวดแผนโบราณ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนชาย

ภาพที่ 30 นักเรียนตาบอดจะหมั่นมาดูแลรดน้ำพรวนดินผักของตนทุกเช้า-เย็น การรดน้ำผักโดยการคล้ำก่อนว่ามีต้นผักแล้วจึงรดน้ำลงไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดฝึกอาชีพ

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
ลักษณะการฝึกอาชีพ		
ฝึกปฏิบัติโดยบรรยายประกอบการปฏิบัติ	12	57.14
ฝึกปฏิบัติให้ทีละคน	18	85.71
เปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็นได้	2	9.52
อาชีพที่มีปัญหามากที่สุด		
นวดแผนโบราณ	-	-
ซีเมนต์บล็อก	1	4.76
เซรามิค	8	39.00
ถักโครเช่, นิตติ้ง	1	4.76
ทำอาหาร ทำขนม	15	71.42
เกษตร	7	33.33
ดนตรี	-	-

ตารางที่ 27 แสดงว่า ครูและผู้บริหารได้แสดงความคิดเห็นว่าลักษณะการฝึกอาชีพนั้น ครูผู้ฝึกได้ฝึกปฏิบัติให้ทีละคนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ ฝึกปฏิบัติโดยการบรรยายประกอบการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 57.14 และเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็นได้ คิดเป็นร้อยละ 9.52

อาชีพที่มีปัญหาในการฝึกมากที่สุด คือ การทำอาหาร-ขนม คิดเป็นร้อยละ 71.42 รองลงมาคือ เซรามิค คิดเป็นร้อยละ 39.00 และมีปัญหาน้อยที่สุดคือ การถักโครเช่-นิตติ้ง และซีเมนต์บล็อก คิดเป็นร้อยละ 4.76

ส่วนอาชีพที่ไม่มีปัญหาในการฝึกสอนได้แก่ อาชีพนวดแผนโบราณและดนตรี

ตารางที่ 28 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตบอดเกี่ยวกับการจัดฝึกอาชีพ

รายการ	จำนวน N= 49	ร้อยละ
อาชีพที่ครูฝึกสอนให้นักเรียนสามารถ		
- ปฏิบัติได้	32	65.31
- ปฏิบัติไม่ได้	-	-
- ปฏิบัติได้บ้างไม่ได้บ้าง	17	34.69
บรรยากาศในการฝึกอาชีพส่วนใหญ่มักจะ		
- ค้างเครียด	4	8.16
- สบาย ๆ เป็นกันเอง	28	57.14
- น่าเบื่อ	6	12.24
- สนุกสนาน	22	44.89
- อื่น ๆ	-	-
นักเรียนขอให้ครูฝึกอาชีพในรูปแบบ		
- สอนเป็นรายบุคคล	26	53.06
- สอนเป็นกลุ่ม	18	36.73
- สอนทั้งสองแบบรวมกัน	5	10.20

ตารางที่ 28 แสดงว่า อาชีพที่ครูฝึกสอนให้นักเรียนตบอดสามารถปฏิบัติได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.31 และปฏิบัติได้บ้างปฏิบัติไม่ได้บ้าง คิดเป็นร้อยละ 34.69

บรรยากาศในการฝึกอาชีพนั้น นักเรียนตบอดให้ความเห็นว่าบรรยากาศเป็นแบบสบาย ๆ เป็นกันเอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ สนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 44.89 และน้อยที่สุด คือ บรรยากาศที่เครียด คิดเป็นร้อยละ 8.16

การสอนฝึกอาชีพนั้น นักเรียนตบอดขอให้ครูสอนเป็นรายบุคคล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือ ขอให้สอนเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 36.73 และน้อยที่สุด คือ สอนทั้งสองแบบรวมกัน คิดเป็นร้อยละ 10.20

ตารางที่ 29 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตามอด เกี่ยวกับการฝึกอาชีพ

รายการ	จำนวน N= 49	ร้อยละ
ความรู้สึกรู้สึกต่อการฝึกอาชีพในโรงเรียน		
- ชอบ	44	89.79
เพราะ - อยากรู้มีความรู้และประสบการณ์	26	53.06
- เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมที่จะประกอบอาชีพในอนาคต	30	61.22
- ครูที่สอนใจดี	9	18.36
- อื่น ๆ		
- ไม่ชอบ	5	10.20
เพราะ - ไม่ได้นำไปใช้ในอนาคค	-	-
- ฝึกอาชีพแล้วไม่สามารถนำไปเป็นเครื่องเลี้ยงชีพได้	5	10.20
- อื่น ๆ	-	-
อาชีพที่ได้รับการฝึกมาสามารถนำไปประกอบอาชีพ		
- ได้	30	61.22
- ไม่ได้	9	18.36
- ไม่แน่ใจ	10	20.40

ตารางที่ 29 แสดงว่า นักเรียนตามอดมีความรู้สึกชอบต่อการฝึกอาชีพในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.79 สาเหตุที่ชอบเพราะเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมที่จะประกอบอาชีพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.22 รองลงมาคือ อยากรู้มีความรู้และประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 53.06 และน้อยที่สุดคือ ครูที่สอนใจดี คิดเป็นร้อยละ 18.36 และนักเรียนไม่ชอบเรียน การฝึกอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 10.20 สาเหตุเพราะเมื่อฝึกอาชีพแล้วไม่สามารถนำไปเป็น เครื่องเลี้ยงชีพได้ คิดเป็นร้อยละ 18.36

อาชีพที่ได้รับการฝึกมา ตามความคิดเห็นของนักเรียนตาบอดนั้น เห็นว่าสามารถ
นำไปประกอบอาชีพได้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.22 รองลงมาคือ ยังไม่แน่ใจ คิดเป็น
ร้อยละ 20.40 และน้อยที่สุดคือ ไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ คิดเป็นร้อยละ 18.36

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาอาชีพ

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
นักเรียนต้องการอาชีพ		
- ซีเมนต์บล็อก	16	32.65
- เซรามิก	6	12.24
- ทำขนม ทำอาหาร	8	16.32
- นวดแผนโบราณ	18	36.73
- ถักนิตติ้ง, โครเช่	16	32.65
- คนตรี	32	65.31
- เกษตร	10	20.41
- พนักงานรับโทรศัพท์	11	22.44
- ทำกระเป๋า	8	16.32
- ทำผัก	7	14.29
- ทำพรม	8	16.32
- ช่างไม้	8	16.32

ตารางที่ 30 แสดงว่า นักเรียนตามความต้องการอาชีพคนตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.31 รองลงมาคือ นวดแผนโบราณ คิดเป็นร้อยละ 36.73 และน้อยที่สุด คือ การทำเซรามิก คิดเป็นร้อยละ 12.24

จากการสัมภาษณ์นักเรียนตามอกเกี่ยวกับการฝึกอาชีพ พบว่า นักเรียนตามอกสามารถนำอาชีพที่ตนได้รับการฝึกมาไปประกอบอาชีพได้ เช่น การนวดแผนโบราณ และคนตรี ซึ่งนักเรียนจะมีรายได้จากอาชีพเหล่านี้ และอาชีพที่นักเรียนสนใจและมีความต้องการให้โรงเรียนเปิดสอนคือ อาชีพพนักงานรับโทรศัพท์ และช่างไม้

3.3 กานอาคารสถานที่

ตารางที่ 31 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับอาคารสถานที่ในการฝึกอาชีพ

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
จำนวนห้องฝึกอาชีพ		
เพียงพอ	2	9.52
ไม่เพียงพอ	19	90.48
ปัญหาที่พบ		
งบประมาณไม่เพียงพอ	3	14.29
อาคารสถานที่ไม่เหมาะสม	18	85.71
อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 31 แสดงว่าเกี่ยวกับอาคารสถานที่ในการฝึกอาชีพนั้น ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ตอบว่าจำนวนห้องฝึกอาชีพไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 90.48 และมีจำนวนห้องฝึกอาชีพเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 9.52

ปัญหาที่พบในเรื่องอาคารสถานที่ฝึกอาชีพ ครูและผู้บริหารตอบว่า อาคารสถานที่ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.71 และงบประมาณไม่เพียงพอ ร้อยละ 14.29

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ นักเรียน ครูและผู้บริหาร พบว่า อาคารสถานที่ที่ใช้ฝึกอาชีพนั้นคับแคบ ไม่เหมาะสม เช่น ห้องนวดแผนโบราณ ห้องฝึกซ่อมคนตรี ต้องอาศัยใต้ถุนบ้านพักครูจัดเป็นห้องซึ่งคับแคบมาก ดังนั้นความต้องการค่านอาคารสถานที่ในการฝึกอาชีพนั้นพบว่า ทางโรงเรียนต้องการห้องฝึกอาชีพที่เป็นสัดส่วนเหมาะสมกับอาชีพที่ฝึก และไม่ปะปนกันจนเกิดความยุ่งวุ่นวายขึ้น เช่นการฝึกซ่อมคนตรีไทยกับคนตรีสากล ควรจะอยู่กันคนละห้อง

3.4 ค่านมุลลากร

ตารางที่ 32 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับมุลลากรในการฝึกอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
จำนวนของมุลลากรที่ฝึกอาชีพให้นักเรียนตาบอด		
เพียงพอ	8	39.00
ไม่เพียงพอ	13	61.90
ปัญหาที่พบ		
ขาดครูที่มีทักษะและความสามารถในการฝึกอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด	7	33.33
มุลลากรไม่เพียงพอและไม่ตรงกับความต้องการ	12	57.14
มุลลากรไม่เห็นความสำคัญของการฝึกอาชีพ	2	9.52
การจัดครูเข้าฝึกสอน	-	-
อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 32 แสดงว่าจำนวนมุลลากรที่ฝึกอาชีพให้กับนักเรียนตาบอดตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ตอบว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 61.90 และตอบว่าเพียงพอ ร้อยละ 39.00

ปัญหาที่พบคือ มุลลากรไม่เพียงพอและไม่ตรงกับความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 57.14 มากที่สุด รองลงมาคือ ขาดครูที่มีทักษะและความสามารถในการฝึกอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด คิดเป็นร้อยละ 33.33 และมุลลากรไม่เห็นความสำคัญของการฝึกอาชีพ

จากการสังเกตและการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่า ค่านมุลลากรที่สอนอาชีพให้กับนักเรียนตาบอดนั้น ต้องส่งมุลลากรในโรงเรียนไปฝึกอบรมแล้วมาถ่ายทอดให้กับเด็ก นอกจากนี้ทางมูลนิธิได้จ้างครูมาสอนคนครีไทยและคนครีพื้นเมืองให้

ความต้องการด้านบุคลากรสำหรับฝึกอาชีพ จากการสัมภาษณ์พบว่า ทางโรงเรียน
ต้องการครูช่างไม้ ศิลปะ กนตรี เกษตร หัตถกรรม งานประดิษฐ์ และหมอกุ มา
ฝึกสอนให้กับนักเรียนตาบอด

3.5 การสนับสนุนด้านการฝึกอาชีพ

ตารางที่ 33 ร้อยละของความพึงพอใจของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านการฝึก
อาชีพ

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
การสนับสนุนด้านการฝึกอาชีพของผู้บริหาร		
- สนับสนุนที่จะให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมด้วยการฝึก อบรมอาชีพด้านต่าง ๆ	11	52.38
- สนับสนุนด้านการฝึกอาชีพเพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ของนักเรียนตาบอด	15	71.42
- ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาด้านการฝึกอาชีพของ นักเรียนตาบอด	12	57.14
- แนะนำครู ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในด้านวัสดุ อุปกรณ์ในการฝึกอาชีพของนักเรียนตาบอด	9	42.85
- จัดหาวัสดุ อุปกรณ์การฝึกอาชีพต่างๆให้เพียงพอ	11	52.38
- จัดหาวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญเฉพาะอาชีพ มาฝึกสอนอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด	12	57.14
- ไม่ได้สนับสนุน	1	4.76
ปัญหาในด้านการบริหารด้านการฝึกอาชีพ		
- งบประมาณไม่เพียงพอ	6	28.57
- บุคลากรขาดทักษะ เทคนิคและความเชี่ยวชาญใน การสอนให้กับนักเรียนตาบอด	12	57.14

ตารางที่ 33 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
ปัญหาในด้านการบริหารด้านการฝึกอาชีพ		
- โรงเรียนชากรฝึกอาชีพ และชากรแคว้นวิทยากร เพื่อฝึกอาชีพแก่นักเรียนตาบอด	8	38.09
- โรงเรียนชากรส่งเสริม สนับสนุนจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน	-	-
- ไม่มีตลาดแรงงานรองรับ	8	38.09
- บุคลากรไม่เพียงพอต่อการฝึกอาชีพ	2	9.52
- วัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ	6	28.57

ตารางที่ 33 แสดงว่า การสนับสนุนด้านการฝึกอาชีพของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครู เห็นว่าผู้บริหารได้สนับสนุนด้านการฝึกอาชีพเพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพของนักเรียนตาบอด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.42 รองลงมาคือ ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาด้านการฝึกอาชีพของนักเรียนตาบอด และจัดหาวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะอาชีพมาฝึกสอนอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด คิดเป็นร้อยละ 57.14 เท่ากัน และตอบว่าไม่ได้สนับสนุน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

ปัญหาในด้านการบริหารด้านการฝึกอาชีพ ครูและผู้บริหารให้ความเห็นว่าพบปัญหาในค่านบุคลากรขาดทักษะ เทคนิคและความเชี่ยวชาญในการสอนให้กับนักเรียนตาบอด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ ชากรฝึกอาชีพ และชากรแคว้นวิทยากรเพื่อฝึกอาชีพแก่นักเรียนตาบอด และไม่มีตลาดแรงงานรองรับ คิดเป็นร้อยละ 38.09 เท่ากัน และพบปัญหาบุคลากรไม่เพียงพอต่อการฝึกอาชีพ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.52

จากการสังเกตพบว่าผู้บริหารคืออาจารย์ใหญ่เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก ได้มีการสนับสนุนให้มีการจัดการฝึกอาชีพ โดยส่งบุคลากรไปฝึกอบรมอาชีพต่าง ๆ นอกจากนั้นยังได้จัดหาทุนจากผู้มีจิตศรัทธามาริจาคสร้างอาคารและห้องฝึกอาชีพให้กับนักเรียนตาบอด และจาก

การสัมภาษณ์ถึงความต้องการค่านการสนับสนุนการฝึกอาชีพนี้ พบว่า ทางโรงเรียนต้องการ
อาคารสถานที่ที่เหมาะสม มีวัสดุอุปกรณ์ที่ครบครัน บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะ
อาชีพ และต้องการให้มีการฝึกอาชีพเพิ่มมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 วัสดุอุปกรณ์

ตารางที่ 34 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอาชีพของนักเรียนตาบอด

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
วัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกอาชีพ		
- เพียงพอ	4	19.05
- ไม่เพียงพอ	17	80.95
ปัญหาค่าวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอาชีพ		
- งบประมาณไม่เพียงพอ	3	14.28
- วัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกอาชีพไม่ตรงกับความต้องการและไม่เพียงพอ	15	71.42
- ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	4.76
- ไม่รักษาวัสดุอุปกรณ์ ใช้งานแล้วไม่เก็บรักษา ขอบทิ้งขว้าง	1	4.76
- เก็บไว้วัสดุอุปกรณ์ได้น้อย	1	4.76

ตารางที่ 34 แสดงว่า วัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกอาชีพสำหรับนักเรียนตาบอดนั้นตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ตอบว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 80.95 และร้อยละ 19.05 ตอบว่า เพียงพอ

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอาชีพ พบว่าการทำซีเมนต์บล็อก ไม่มีเครื่องมือ ไม่มีวัสดุที่จะทำจึงทำให้ต้องงดการฝึกไป นอกจากนั้น การทำเซรามิกก็เช่นกัน ที่จำเป็นต้องงดการฝึกปฏิบัติให้กับนักเรียนเพราะขาดวัสดุที่จะทำ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการฝึกปฏิบัติเหล่านี้มีราคาแพงมาก ทางโรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายซื้อมาได้

ส่วนความต้องการค่าวัสดุอุปกรณ์นั้นพบว่าทางโรงเรียนต้องการเครื่องมือทำซีเมนต์บล็อก วัสดุในการทำเซรามิก จอบ เสียมและกองทุนสำหรับใช้จ่ายเพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มาให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกัน

3.7 หลักสูตรการฝึกอาชีพ

ตารางที่ 35 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับหลักสูตรของการฝึกอาชีพ

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
เนื้อหาของหลักสูตร		
- เหมาะสม	6	28.57
- ไม่เหมาะสม	15	71.43

ตารางที่ 35 แสดงว่า เนื้อหาของหลักสูตรตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ตอบว่า เนื้อหาของหลักสูตรการฝึกอาชีพไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 71.43 และตอบว่า หลักสูตรการฝึกอาชีพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 28.57

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอาชีพ พบว่า หลักสูตรที่กำหนดขึ้นนั้นจะขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอนให้เด็ก หลักสูตรอาชีพแต่ละประเภทมีเนื้อหา ระยะเวลาและการปฏิบัติที่ต่างกัน การฝึกอาชีพต้องยืดหยุ่นเวลาออกไปตามสภาพความสามารถของเด็ก บางคนเรียนรู้ได้รวดเร็ว ก็สามารถเรียนจบหลักสูตรได้เร็ว และสามารถไปเลือกเรียนอาชีพประเภทอื่นได้อีก

ปัญหาของหลักสูตรอาชีพต่าง ๆ นั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า อาชีพบางอาชีพเด็กหญิงจะไม่สนใจและไม่ไปฝึกปฏิบัติเลย เช่น การนวดแผนโบราณ จากการสัมภาษณ์นักเรียนหญิง พบว่าเพราะความอายที่จะต้องถูกมองของตัวผู้อื่น และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพนี้ นอกจากนี้ยังพบว่าหลักสูตรบางหลักสูตรเด็กตาบอดไม่สามารถปฏิบัติได้ เช่น การทำอาหาร ขนม เด็กไม่ทราบว่าอาหารสุกหรือยัง อาหารเป็นอย่างไร หรือการเกษตร เด็กตาบอดไม่สามารถยกร่องทำแปลง เกษตรได้

ส่วนความต้องการด้านหลักสูตรการฝึกอาชีพนั้น พบว่า ครู ผู้บริหารและนักเรียนต้องการให้มีหลักสูตรการฝึกอาชีพหลายประเภท เพื่อที่จะได้เลือกเรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล และต้องการหลักสูตรการฝึกอาชีพที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพความพร้อมของ เด็กตาบอด

ตารางที่ 36 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตามข้อเกี่ยวกับหลักสูตร

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
หลักสูตรของการฝึกอาชีพที่ครูฝึกสอนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ		
- ใ้ค้มาก	15	30.61
- ใ้ค้ปานกลาง	30	61.22
- ใ้ค้น้อย	4	8.16
- ใ้ค้ไม่ได้เลย	-	-
อาชีพที่นักเรียนได้รับการฝึกนั้น		
- มากเกินไป	-	-
- พอค้	41	85.67
- น้อยเกินไป	8	16.32
หลักสูตรการฝึกอาชีพที่นักเรียนได้รับ		
- ตรงกับความต้งการ	19	38.77
- ใ้ค้ตรงกับความต้งการ	-	-
- ตรงกับความต้งการบ้างใ้ค้ไม่ตรงกับความต้งการบ้าง	30	61.22

ตารางที่ 36 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนตามข้อเกี่ยวกับหลักสูตรของการฝึกอาชีพที่ครูฝึกสอนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพใ้ค้ปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.22 รองลงมาคือ สามารถนำไปประกอบอาชีพใ้ค้มาก คิดเป็นร้อยละ 30.61 และน้อยที่สุด คือ สามารถนำไปประกอบอาชีพใ้ค้น้อย คิดเป็นร้อยละ 8.16

อาชีพที่ฝึกใ้ค้กับนักเรียนนั้น นักเรียนเห็นว่า พอค้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.67 และเห็นว่าน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ 16.32

ส่วนความต้งการค้หลักสูตรการฝึกอาชีพนั้น พบว่า ตรงกับความต้งการบ้าง ใ้ค้ไม่ตรงกับความต้งการบ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.22 และตรงกับความต้งการ คิดเป็นร้อยละ 38.77

3.8 การวัดผลประเมินผลผลงาน

ตารางที่ 37 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารในค่านักวัดผลและประเมินผล ผลงานของนักเรียนตามออก

รายการ	จำนวน N = 21	ร้อยละ
วิธีวัดผลประเมินผล		
- การสังเกต	17	80.95
- การอภิปรายซักถาม	7	33.33
- การตรวจผลงาน	21	100.00
- การสอบภาคปฏิบัติ	14	66.66
- ใช้หลายวิธีประกอบกัน	4	19.05

ตารางที่ 37 แสดงว่า ครูและผู้บริหารใช้วิธีวัดผลประเมินผล โดยการตรวจ ผลงานเด็กตามออก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ การสังเกต คิดเป็น ร้อยละ 80.95 และตอบว่าใช้หลายวิธีประกอบกัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.05

ปัญหาคำถามการวัดผลประเมินผล จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่า มีปัญหา ในเรื่องเวลาที่จำกัด และการสอบภาคปฏิบัติบางอาชีพนักเรียนตามออกไม่สามารถปฏิบัติได้ ความต้องการคำถามการวัดผลประเมินผล จากการสัมภาษณ์ ครูและผู้บริหาร พบว่า ต้องการขยายเวลาในการฝึกอาชีพ และต้องการวิธีการสอบภาคปฏิบัติที่เด็กตามออกสามารถ ปฏิบัติได้ง่ายขึ้น

3.9 ผลงาน ทลาคแรงงานและโอกาสในการทำงาน

ตารางที่ 38 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับผลงานและค่าน
ทลาคแรงงาน

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
ผลงานที่ผลิตออกมา		
ค่านความคิดสร้างสรรค์		
- มาก	-	-
- ปานกลาง	13	61.90
- น้อย	8	38.10
- อื่น ๆ	-	-
ค่านทักษะและความคล่องตัวในค่านการใ้ใช้ส่ขุอุปกรณ์ต่างๆ		
- มาก	-	-
- ปานกลาง	13	61.90
- น้อย	8	38.10
- อื่น ๆ	-	-
ค่านความประณีตสวยงามของผลงาน		
- มาก	-	-
- ปานกลาง	11	52.38
- น้อย	10	47.62
- อื่น ๆ	-	-
ผลงานที่นักเรียนคาบอดผลิตออกมา		
- น่าพอใจ	7	33.33
- ไม่น่าพอใจ	14	66.67
ค่านทลาคแรงงานในปัจจุบัน		
- ไม่มีประสบการณ์	2	9.52
- มีประสบการณ์	19	90.48

ตารางที่ 38 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N= 21	ร้อยละ
ทางโรงเรียนมีความต้องการตลาดแรงงาน		
- ตลาดแรงงานที่รองรับผลงานของเด็กตาบอดไปชายประจำ	11	52.38
- ตลาดแรงงานที่รองรับ เด็กตาบอดที่จบการศึกษาแล้ว เข้าทำงาน	19	90.47

ตารางที่ 38 แสดงว่า ผลงานที่ผลิตออกมานั้นมีความคิดสร้างสรรค์ตามความเห็นของครูและผู้บริหารว่าอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาคือ มีความคิดสร้างสรรค์น้อย คิดเป็นร้อยละ 38.10

ด้านทักษะและความคล่องตัวในด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 61.90 และมีทักษะและความคล่องตัวน้อย คิดเป็นร้อยละ 38.10

ด้านความประณีตสวยงาม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.38 และร้อยละ 47.62 มีความประณีตสวยงามอยู่ในระดับน้อย

ส่วนผลงานที่นักเรียนผลิตออกมานั้น ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เห็นว่ายังไม่น่าพอใจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีความน่าพอใจเพียงร้อยละ 33.33

ด้านตลาดแรงงานรองรับผลงานของนักเรียนตาบอด ครูและผู้บริหารตอบว่ากำลังประสบปัญหา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.48 และร้อยละ 9.52 ตอบว่า ไม่ประสบปัญหา

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านตลาดแรงงาน พบว่า มีปัญหาด้านไม่มีตลาดแรงงานรองรับ เด็กตาบอดที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เข้าทำงาน

ความต้องการด้านตลาดแรงงาน พบว่า ต้องการตลาดแรงงานที่รองรับเด็กตาบอดที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เข้าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 90.47 มากที่สุด และตลาดแรงงานที่รองรับผลงานของเด็กตาบอดไปชายประจำ คิดเป็นร้อยละ 52.38

ค่านผลงานของนักเรียน จากการสังเกตพบว่า ผลงานของนักเรียนตายนอกยังไม่ได้มาตรฐานนัก เพราะจากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่า ผลงานของนักเรียนที่ผลิตออกมาในค่านความคิดสร้างสรรค์ ค่านทักษะ ความคล่องตัว และค่านความสวยงามนั้นอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งเป็นผลงานที่ยังไม่น่าพอใจนัก

เมื่อนักเรียนผลิตผลงานออกมา ครูจะเป็นผู้นำเอาไปจำหน่ายให้กับนักเรียนโดยจัดจำหน่ายไว้ที่ร้านสหกรณ์ของโรงเรียน งานเทศกาลต่าง ๆ เช่น งานฤดูหนาวประจำจังหวัด เป็นต้น

ค่านตลาดแรงงานในปัจจุบัน จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร พบว่าทางโรงเรียนกำลังประสบปัญหาในค่านขาดหน่วยงานสนับสนุน สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับความสามารถของเด็กตายนอกนัก เมื่อเด็กตายนอกเรียนจบหางานทำไม่ได้ ส่วนใหญ่จะไปขายสลากกินแบ่ง และผลงานของเด็กยังไม่ได้มาตรฐาน ต้องฝึกเพิ่มอีกมาก ในปัจจุบันศิษย์เก่าที่จบออกไปแล้วส่วนใหญ่ก็ไม่นำอาชีพที่เรียนมาไปประกอบอาชีพกัน ไปสมัครงานตามบริษัทห้างร้านต่างๆ ก็ไม่ได้ จึงหันเหไปขายสลากกินแบ่งกันอย่างมากมาย และเล่นดนตรีตามร้านอาหารไค้บ้าง สาเหตุที่เป็นอุปสรรคสำหรับอาชีพนักเรียนตายนอกนั้น เพราะทางบริษัทคิดว่าคงไม่มีอาชีพอะไรที่นักเรียนตายนอกจะทำได้ดีเท่ากับคนตาปกติ คนตาปกติยังพบกับอุปสรรคและมีปัญหาต่างๆ มากมาย ถ้ามีคนตายนอกเข้าทำงานยิ่งจะทำให้บริษัทหรือสังคมมีปัญหาเพิ่มขึ้นอีกมากอย่างแน่นอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตามอคติเกี่ยวกับโอกาสในการทำงาน

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
เมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนจะประกอบอาชีพที่ได้ฝึกปฏิบัติมา		
- ประกอบอาชีพ	22	44.89
- ไม่ประกอบอาชีพ	4	8.16
- ยังตัดสินใจไม่ได้	23	46.94
ในอนาคตนักเรียนคิดว่าจะประกอบอาชีพ		
- รับราชการ	8	16.32
- ค้าขาย	8	16.32
- ลูกจ้าง/รับจ้าง	6	12.24
- ประกอบอาชีพในครอบครัว	5	10.20
- อื่น ๆ ได้แก่ - คนตรี	11	22.49
- นวดแผนโบราณ	5	10.20
- ขายสลากกินแบ่ง	4	8.16
- ยังไม่ได้คิด	3	6.12

ตารางที่ 39 แสดงว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้ว นักเรียนยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะประกอบอาชีพหรือไม่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.94 รองลงมาคือ จะประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 44.89 และน้อยที่สุดคือ จะไม่ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 46.94

ในอนาคต นักเรียนตามอคติคิดว่าจะเล่นดนตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.49 รองลงมาคือ รับราชการและค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 16.32 เท่ากัน และน้อยที่สุดที่ตอบว่า ยังไม่ได้คิด คิดเป็นร้อยละ 6.12

ตอนที่ 4 ความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองต่อการศึกษาบ้านวิชาสามัญและการฝึกอาชีพ

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนตาบอด โดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนตาบอดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 42 คน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 4.1 สถานภาพของผู้ปกครอง
- 4.2 ความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองต่อการศึกษาบ้านวิชาสามัญ
- 4.3 ความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองต่อการฝึกอาชีพ

4.1 สถานภาพของผู้ปกครอง

ตารางที่ 40 ร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนตาบอด จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนตาบอด	จำนวน N=42	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	27	64.28
หญิง	15	35.71
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	-	-
31 - 35 ปี	4	9.52
36 - 40 ปี	8	19.04
41 - 45 ปี	6	14.28
46 - 50 ปี	5	11.90
51 - 55 ปี	4	9.52
56 - 60 ปี	7	16.67
61 - 65 ปี	5	11.90
66 - 70 ปี	3	7.14

ตารางที่ 40 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนตาบอด	จำนวน N = 42	ร้อยละ
อาชีพ		
รับจ้าง/ลูกจ้าง	24	57.14
เกษตรกรรม	17	40.48
รับราชการ	1	2.38
รัฐวิสาหกิจ	-	-
ค้าขาย	-	-
อื่น ๆ	-	-
สถานภาพของคู่สมรส		
อยู่รวมกัน	35	83.33
หย่าร้างกัน	3	7.14
สามีถึงแก่กรรม	-	-
ภรรยาถึงแก่กรรม	2	4.76
แยกกันอยู่	1	2.38
อื่น ๆ	1	2.38
จบการศึกษาสูงสุด		
(บิดา)		
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	6	14.29
ประถมศึกษาปีที่ 4	31	73.80
ประถมศึกษาปีที่ 7	1	2.38
มัธยมศึกษาปีที่ 3	1	2.38
มัธยมศึกษาปีที่ 5	1	2.38
อนุปริญญา	-	-
ปริญญาตรี	1	2.38
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-

ตารางที่ 40 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนตามออก	จำนวน N= 42	ร้อยละ
(บิดา)		
อื่น ๆ (ไม่ได้รับการศึกษา)	1	2.38
(มารดา)		
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	7	16.67
ประถมศึกษาปีที่ 4	29	69.05
มัธยมศึกษาปีที่ 3	-	-
มัธยมศึกษาปีที่ 5	-	-
อนุปริญญา	-	-
ปริญญาตรี	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
อื่น ๆ (ไม่ได้รับการศึกษา)	6	14.29
รายได้ของครอบครัว/เดือน		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	26	61.90
1,001 - 2,000 บาท	8	19.04
2,001 - 3,000 บาท	6	14.28
3,001 - 4,000 บาท	-	-
4,001 - 5,000 บาท	-	-
5,001 บาทขึ้นไป	2	4.76

ตารางที่ 40 แสดงว่า ผู้ปกครองของนักเรียนตามออกซึ่งได้รับการสัมภาษณ์จากผู้วิจัย มีจำนวน 42 คน เป็นชาย 27 คน หญิง 15 คน

มีช่วงอายุอยู่ในระหว่าง 36-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.04 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 56-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดคือ มีช่วงอายุระหว่าง 66-70 ปี

คิดเป็นร้อยละ 7.14

อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า อาชีพ ลูกจ้าง/รับจ้าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.48 และน้อยที่สุดคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 2.38

สถานภาพของคู่สมรส อยู่ร่วมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาคือ หย่าร้างกัน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และน้อยที่สุดคือ ภรรยาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 2.38

การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง (บิดา) พบว่า จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.80 รองลงมาคือต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 14.29 และน้อยที่สุด ได้แก่ ไม่ได้รับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 7 มัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.38 เท่ากัน

การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง (มารดา) พบว่า จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.05 รองลงมาคือ ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการศึกษาเลย คิดเป็นร้อยละ 14.29

รายได้ของครอบครัว พบว่า มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมา มีรายได้ 1,001-2,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ 5,001 บาท/เดือน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.76

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 ความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาคำนวิชาสามัญ
ของบุตรสาว

ตารางที่ 41 ร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนตามอดเกี่ยวกับความต้องการ
ทางการศึกษาคำนวิชาสามัญของบุตรสาว

รายการ	จำนวน N=42	ร้อยละ
ความต้องการให้บุตรได้ศึกษาชั้นสูงสุด		
- ประถมศึกษาปีที่ 6	2	4.76
- มัธยมศึกษาปีที่ 3	5	11.90
- มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	4.76
- อนุปริญญา	10	23.81
- สูงกว่าปริญญาตรี	6	14.28
- แล้วยแต่ความสามารถของบุตร	11	26.19

ตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้บุตร
ได้ศึกษาสูงกว่าแล้วแต่ความสามารถของบุตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.19 รองลงมา
คือต้องการให้บุตรได้ศึกษาถึงระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 23.81 และน้อยที่สุดคือ ต้องการ
ให้บุตรศึกษาถึงประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 4.76

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 ร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองของนักเรียนตาบอดเกี่ยวกับวิชา
สามัญของบุตรตาบอด

รายการ	จำนวน N=42	ร้อยละ
เด็กตาบอดศึกษาเล่าเรียน		
- ใกล้เคียงเด็กปกติ	32	76.19
- ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้	10	23.80
การปรับตัวให้เข้ากับการดำรงชีวิต		
- ปรับตัวได้	36	85.71
- ปรับตัวไม่ได้	6	14.28
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน		
- สามารถอ่านและเขียนอักษรเบรลล์ได้	35	83.33
- สามารถช่วยเหลือตัวเองได้	34	80.95
- สามารถเรียนรู้อาชีพการและวิชาชีพ	29	69.04
- เด็กตาบอดเข้าใจและรู้จักกฎระเบียบของสังคม	29	69.04
- ช่วยอบรมสั่งสอนเด็กตาบอดให้ประพฤติตนได้ถูกต้อง	29	69.04

ตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนตาบอดเห็นว่าเด็กตาบอดสามารถศึกษาเล่าเรียนได้เหมือนเด็กปกติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.19 และร้อยละ 23.80 เห็นว่าไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้

การปรับตัวให้เข้ากับการดำรงชีวิตนั้น ผู้ปกครองเห็นว่าสามารถปรับตัวได้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.71 และร้อยละ 14.28 เห็นว่าปรับตัวไม่ได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนตาบอดสามารถอ่าน-เขียนอักษรเบรลล์ได้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาคือสามารถช่วยเหลือตนเองได้ คิดเป็นร้อยละ 80.95 และน้อยที่สุดได้แก่ สามารถเรียนรู้อาชีพการและวิชาชีพ เด็กตาบอดเข้าใจและรู้จักกฎระเบียบของสังคมและช่วยอบรมสั่งสอนให้เด็กตาบอดประพฤติตนได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 69.04 เท่ากัน

ตารางที่ 43 ร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองของนักเรียนตามอคติเกี่ยวกับความช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อเด็กตามอคติ

รายการ	จำนวน N=42	ร้อยละ
รัฐบาลให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษา		
- เพียงพอ	22	52.38
- ไม่เพียงพอ	20	47.62
เพราะ - ชาคสถานศึกษา	2	4.76
- สถานศึกษาอยู่ไกลเกินไป	15	35.71
- ความยากจน	3	7.14
นอกจากการศึกษาแล้ว เด็กตามอคติต้องการในค่าน		
- การรักษายาบาลแบบให้เปล่าเมื่อยามเจ็บป่วย	28	66.67
- การให้สิทธิต่าง ๆ เท่าเทียมกับเด็กปกติ	25	59.52
- ต้องการให้สงวนอาชีพบางอย่างไว้ให้กับคนตามอคติบ้าง	5	11.90
- ต้องการให้เด็กตามอคติได้เรียนต่อไปในระดับสูงกว่านี้	2	4.76

ตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กตามอคติ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง เห็นว่าเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 52.38 และร้อยละ 47.62 เห็นว่าไม่เพียงพอ โดยให้เหตุผลว่าเพราะสถานศึกษาอยู่ห่างไกลเกินไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือความยากจน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และน้อยที่สุดคือ ชาคสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.76

นอกจากการศึกษาแล้ว ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเห็นว่าเด็กตามอคติต้องการการรักษาพยาบาลแบบให้เปล่าเมื่อยามเจ็บป่วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ การให้สิทธิต่าง ๆ เท่าเทียมกับเด็กปกติ คิดเป็นร้อยละ 59.52 และน้อยที่สุดคือต้องการให้เด็กตามอคติได้เรียนต่อไปในระดับสูงกว่านี้ คิดเป็นร้อยละ 4.76

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนตาบอด เกี่ยวกับความต้องการและทัศนคติ
 ต่อการศึกษาค้นคว้าวิชาสามัญ พบว่า ต้องการที่จะให้บุตรตาบอดของตนศึกษาเล่าเรียนไปตาม
 ความสามารถของเด็กเอง ผู้ปกครองมีความเห็นว่า เด็กตาบอดสามารถศึกษาเล่าเรียน
 ได้เหมือนกับคนปกติ เพราะเด็กตาบอดพิการเพียงสายตาเท่านั้น อวัยวะอื่นมิได้พิการไป
 ค้วย ในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ผู้ปกครองมีความเห็นว่า เด็กตาบอดสามารถปรับตัวให้
 เข้ากับสังคมได้ เพราะการที่เด็กตาบอดได้รับการศึกษา ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากโรงเรียน
 จะทำให้เด็กตาบอดสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้ปกติสุข และมีผู้ปกครองส่วนน้อยเห็นว่า
 เด็กตาบอดไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ เพราะสภาพในโรงเรียนกับสภาพของสังคม
 ไม่เหมือนกัน ในโรงเรียนก็มีเฉพาะครู ภารโรง แม่ครัว ที่เลี้ยง และนักเรียนตาบอด
 ค้วยกัน ซึ่งคนเหล่านี้เข้าใจกัน แต่สังคมภายนอกนั้นต้องมีการแข่งขัน แข่งแย่ง เอารัดเอา
 เปียบ และมีแต่ปัญหาต่าง ๆ นานา ดังนั้นสังคมส่วนใหญ่จึงไม่ยอมรับคนพิการ ไม่เข้าใจ
 คนตาบอด จึงทำให้เด็กตาบอดปรับตัวเข้ากับสังคมได้ลำบาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 ความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองต่อการฝึกอาชีพ

ตารางที่ 44 ร้อยละของความคิดของผู้ปกครองของนักเรียนตาบอดเกี่ยวกับความต้องการและทัศนคติที่มีต่อการฝึกอาชีพ

รายการ	จำนวน N= 42	ร้อยละ
ผู้ปกครองมีความต้องการให้บุตรได้รับการฝึกอาชีพในอาชีพ		
- ทำซีเมนต์บล็อก	3	7.14
- เซรามิก	2	4.76
- นวดแผนโบราณ	10	23.80
- คนตรี	29	69.05
- พนักงานรับโทรศัพท์	11	26.19
- เกษตรกรรม	3	7.14
- ทำอาหาร-ขนม	1	2.38
- ช่างไม้	1	2.38
- ครู	2	4.76
เมื่อนักเรียนตาบอดเรียนจบแล้วสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพ		
- ได้	35	83.33
- ไม่ได้	7	16.67
อาชีพที่ทางโรงเรียนฝึกสอนให้กับเด็กตาบอด		
- เหมาะสม	40	95.24
- ไม่เหมาะสม	2	4.76
ในระหว่างปิดภาคเรียนนักเรียนตาบอดกลับบ้านสามารถนำอาชีพกลับไปฝึกที่บ้าน		
- สามารถทำได้	29	69.05
- ไม่สามารถทำได้	13	30.95

ตารางที่ 44 (ต่อ)

รายการ	จำนวน N=42	ร้อยละ
เมื่อนักเรียนตามออกเรียนจบไปสมัครงานตามบริษัท ห้างร้าน ต่าง ๆ นายจ้าง		
- รับเข้าทำงาน	12	28.57
- ไม่รับเข้าทำงาน	30	71.43
ปัญหาในการประกอบอาชีพของนักเรียนตามออกในปัจจุบัน		
- นายจ้างไม่ยอมรับเข้าทำงาน	18	42.85
- ไม่มีตลาดแรงงานสำหรับคนตามออก	24	57.14
- สังคมไม่ยอมรับความสามารถของคนตามออก	16	38.09
- ถูกจำกัดด้านการประกอบอาชีพ	16	38.09
- อื่น ๆ	-	-
สิทธิในการประกอบอาชีพของคนตามออกกับคนปกติ		
- ควรเท่าเทียมกัน	29	69.05
- ไม่ควรเท่าเทียมกัน	13	30.95

ตารางที่ 44 แสดงว่า ผู้ปกครองต้องการให้บุตรตามออกได้ฝึกอาชีพคนตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.05 รองลงมาคือ พนักงานรับโทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 2.38 และน้อยที่สุด คือ การทำอาหาร-ขนม และช่างไม้ คิดเป็นร้อยละ 2.38 เท่ากัน

ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน เห็นว่า เมื่อนักเรียนตามออกเรียนจบแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และร้อยละ 16.67 เห็นว่าไม่สามารถประกอบอาชีพได้

อาชีพที่ทางโรงเรียนฝึกสอนให้ ผู้ปกครองเห็นว่า เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 95.24 และร้อยละ 4.76 เห็นว่าไม่เหมาะสม

ในระหว่างปิดภาคเรียน ผู้ปกครองให้ความเห็นว่านักเรียนสามารถนำเอาอาชีพที่รับการฝึกมาปฏิบัติที่บ้านได้ คิดเป็นร้อยละ 69.05 และร้อยละ 30.95 เห็นว่าไม่สามารถทำได้

ความเห็นในเรื่องการไปสมัครงาน ผู้ปกครองให้ความเห็นว่า นายจ้างจะไม่รับเข้าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และร้อยละ 28.57 เห็นว่าจะรับเข้าทำงาน

ปัญหาในการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ผู้ปกครองให้ความเห็นว่าไม่มีตลาดแรงงาน สำหรับคนตาบอด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ นายจ้างไม่ยอมรับเข้าทำงาน คิดเป็นร้อยละ 42.85 และน้อยที่สุด คือ สังคมไม่ยอมรับความสามารถของคนตาบอด และถูกจำกัดด้านการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 38.09 เท่ากัน

ส่วนสิทธิในการประกอบอาชีพของคนตาบอดนั้น ผู้ปกครองให้ความเห็นว่าควรให้เท่าเทียมกับคนปกติ คิดเป็นร้อยละ 69.05 และร้อยละ 30.95 เห็นว่าไม่ควรเท่าเทียมกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนตาบอด พบว่า ต้องการให้บุตรของตนเอง เรียนอาชีพด้านคนตรี มากที่สุด รองลงมาคือ นวดแผนโบราณ และพนักงานรับโทรศัพท์ และคิดว่า เมื่อเรียนจบออกไปแล้วนักเรียนตาบอดสามารถนำเอาอาชีพเหล่านี้ไปประกอบอาชีพได้ เพราะเด็กตาบอดมักจะมี ความตั้งใจและความพยายามสูง ถ้าจะมีปัญหา ก็คือ นายจ้างไม่ยอมรับสมัครเข้าทำงานโดยคิดว่าคนตาบอดไม่มีความสามารถ แม้แต่คนตาปกติยังทำงานผิดพลาดเสียหายอยู่เสมอ ซึ่งคนตาบอดก็ยิ่งจะสร้างปัญหามากขึ้น

ปัญหานายจ้างและสังคมไม่ยอมรับความสามารถของคนตาบอด เป็นปัญหาที่สำคัญมาก จึงทำให้เด็กตาบอดหมกมุ่นกังวลใจ ท้อแท้ต่อชีวิต ผู้ปกครองให้ความเห็นว่าขอให้คนตาปกติ นายจ้างและสังคมภายนอกเปิดโอกาสให้คนตาบอดได้ทำงานร่วมอยู่ด้วย เพียงแต่คอยให้กำลังใจ และแนะนำในสิ่งที่คนตาบอดมองไม่เห็นให้กับพวกเขาบ้าง พวกเขาจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ไม่เป็นภาระให้กับครอบครัว สังคม และประเทศชาติต่อไป

ส่วนความคิดเห็นต่ออาชีพต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนฝึกให้นักเรียนตาบอดนั้น ผู้ปกครองเห็นว่า เป็นอาชีพที่ดีมีประโยชน์ ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กได้เรียนรู้ มีอาชีพติดตัวออกไป และสามารถประกอบอาชีพได้

ความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมและการเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอด

ตารางที่ 45 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตาบอดเกี่ยวกับความต้องการเรียนร่วม
ในโรงเรียนปกติ

รายการ	จำนวน N=49	ร้อยละ
ความต้องการในการเข้าเรียน		
- โรงเรียนสอนคนตาบอดโดยเฉพาะ	16	32.65
- โรงเรียนปกติ	33	67.35
- สถานวิบูลย์แด่เด็ก เฉพาะกลางวัน	-	-
- อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 45 แสดงว่า นักเรียนตาบอดมีความต้องการในการเข้าเรียนร่วมใน
โรงเรียนปกติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.35 และต้องการเรียนในโรงเรียนสอนคน
ตาบอดโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 32.65

ตารางที่ 46 ร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนตาบอดเกี่ยวกับการเรียนร่วม
ในโรงเรียนปกติและโรงเรียนตาบอดโดยเฉพาะ

รายการ	จำนวน 42	ร้อยละ
ความต้องการให้บุตรเรียนในโรงเรียน		
- สอนคนตาบอดโดยเฉพาะ	31	73.81
- เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ	11	26.19

ตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองต้องการให้บุตรตาบอดเรียนในโรงเรียน
สอนคนตาบอดโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 73.81 และร้อยละ 26.19 ต้องการให้เรียนร่วม
ในโรงเรียนปกติ

ความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมและการเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอด

การเรียนร่วมของนักเรียนตาบอด อาจารย์ใหญ่ได้ส่งนักเรียนหญิงตาบอดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปเรียนร่วมกับนักเรียนปกติที่โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนตาบอดเกี่ยวกับการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติพบว่า นักเรียนตาบอดส่วนใหญ่ต้องการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติโดยให้เหตุผลดังต่อไปนี้

1. จะได้รู้จักกับบุคคลภายนอก และมีเพื่อนที่มีตาปกติบ้าง
2. จะได้ทราบว่าบุคคลภายนอกทำอะไรกันบ้าง มีพฤติกรรม ความคิด และมีนิสัยเป็นเช่นไร
3. เมื่อคนตาบอดทำกิจกรรมบางอย่างไม่ได้ คนตาปกติจะช่วยเหลือและแนะนำให้ได้ถูกต้อง
4. เป็นประสบการณ์ตรงที่คนตาบอดไปอยู่ร่วมกับคนปกติ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้คนตาบอดสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างสบาย

มีนักเรียนส่วนน้อยที่ตอบว่าไม่ต้องการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ต้องการเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอดโดยเฉพาะมากกว่า ซึ่งให้เหตุผลไว้ดังต่อไปนี้

1. คนตาบอดยอมเข้าใจคนตาบอดดีกว่าคนตาปกติ
2. ถ้าไปเรียนร่วมจะทำให้รู้สึกเกิดปมค้อยมากขึ้น และมักจะถูกเพื่อนตาปกติล้อเลียน
3. เรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอดโดยเฉพาะจะรู้สึกสบายใจ เพราะจะได้ไม่เป็นปัญหาและภาระให้กับคนปกติ

ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการเรียนร่วมและการเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอดโดยเฉพาะนั้น พบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนร่วมนี้มีผลดีดังนี้

1. เด็กตาบอดจะได้รู้จักสังคมได้มากขึ้น ได้รู้ความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ นอกเหนือจากโรงเรียนสอนคนตาบอด นักเรียนจะได้มีความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออกมากขึ้น
2. เด็กตาบอดจะได้มีความกระตือรือร้น มีการแข่งขันสิ่งต่าง ๆ กับคนปกติ การดำเนินชีวิตไม่จำเจ ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่าย

3. การเรียนร่วมเป็นสิ่งที่ค่านิยมสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กตาบอดเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นต้นไป เพราะในระคับัประถมศึกษาชั้นนั้น นักเรียนตาบอดจะได้เรียนเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนตาบอด การเรียนอักษรเบรลล์ การสัมผัส และการเคลื่อนที่เสียก่อน

ส่วนความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่สนับสนุนให้นักเรียนตาบอดเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอดนั้น ให้เหตุผลว่า

1. ทำให้เด็กตาบอดรู้สึกว่ามีปมค้อย เพราะอยู่กับคนตาบอดด้วยกัน
2. ทำให้เด็กตาบอดได้ช่วยเหลือกัน และฝึกการช่วยเหลือตนเองได้

เป็นอย่างไร

นอกจากนั้น ผู้ปกครองของนักเรียนตาบอด ได้แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมและเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอด พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรของตนเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอดโดยเฉพาะ โดยให้เหตุผลว่า

1. เด็กตาบอดอยู่รวมกันยอมเข้าใจกัน ไม่ต้องเปรียบเทียบกับเด็กปกติ ซึ่งจะทำให้เกิดปมค้อย คิดน้อยใจในโชคชะตาของของตนเอง เด็กตาบอดด้วยกันมักจะช่วยเหลือกัน ไม่รังแกกัน และเด็กตาบอดจะได้ไม่ถูกล้อเลียน

2. ถ้าเด็กตาบอดไปเรียนร่วม มักจะเรียนไม่ทันเด็กปกติ ซึ่งจะกลายเป็นการสร้างปัญหาให้กับครูผู้สอน และเพื่อนเด็กปกติด้วยกัน และครูผู้สอนในโรงเรียนสอนคนตาบอดมายอมเข้าใจเด็กตาบอดดีกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนปกติ

3. โรงเรียนสอนคนตาบอดเหมาะสมสำหรับเด็กตาบอดอยู่แล้ว เพราะมีครู วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่และสิ่งต่าง ๆ พร้อมมากกว่าโรงเรียนปกติ

ส่วนผู้ปกครองส่วนน้อย มีความเห็นว่า ต้องการให้บุตรเรียนร่วมในโรงเรียนปกตินั้น ให้เหตุผลไว้ดังนี้

1. เด็กตาบอดจะได้เรียนรู้สังคมภายนอก เด็กปกติจะได้เล่าเรื่องราวต่าง ๆ จากสังคมให้เด็กตาบอดได้รับรู้ ทำให้เด็กตาบอดจะได้ปรับตัวให้เข้ากับสังคม สามารถดำเนินชีวิตเหมือนกับคนปกติได้โดยไม่มีปมค้อย

2. จะได้คุ้นเคยกับคนปกติ และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากคนปกติ ซึ่งจะช่วยให้เด็กตาบอดกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น เมื่อมีปัญหาคนตาปกติก็

สามารถช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดีกว่าเด็กตาบอดด้วยกัน

3. จะทำให้เด็กตาปกติไม่รังเกียจเด็กตาบอด และยอมรับความสามารถของเด็กตาบอดว่าสามารถทำงานและเรียนได้เหมือนกับคนปกติ เพียงแต่ให้ความช่วยเหลือเด็กตาบอดและให้โอกาสกับเด็กตาบอดบ้างเท่านั้น เพราะเด็กตาบอดจะพิการเพียงสายตา แต่อวัยวะอื่นมิได้พิการไปเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครอง

ตารางที่ 47 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของ
นักเรียนตามออกกับครูและผู้บริหาร

รายการ	จำนวน N=21	ร้อยละ
นักเรียนตามออกมาพบเพื่อปรึกษาหารือ		
- มาพบ	19	90.48
- ไม่มาพบ	2	9.52
นักเรียนตามออกต้องการให้ครูเอาใจใส่พิเศษ		
- ต้องการ	19	90.48
- ติดตามและไม่ยอมห่างจากครู	9	42.85
- แสดงท่าทีอ่อนและนอຍใจ เจยเมยต่อครู	5	23.80
- แสดงท่าทีทางเป็นจุดสนใจ	3	14.28
- ต้องการให้ครูสัมผัสเขาย่าง	1	4.86
- ต้องการให้ครูพูดคุยกับเขาย่าง	1	4.76
- ไม่ต้องการ	2	9.52
- ที่ทำเจยเมยต่อครู	-	-
- ไม่พอใจเมื่อครูจะช่วยเหลือ	2	9.62
- อื่น ๆ	-	-
ความเข้าใจของครูที่มีต่อนักเรียนตามออก		
- นักเรียนตามออกเป็นบุคคลที่น่าสงสารที่สภาพร่างกายพิการ	3	14.29
- นักเรียนตามออกเหมือนกับเด็กปกติทั่วไป	12	57.14
- นักเรียนตามออกแตกต่างจากเด็กปกติในวงค้ำน	10	47.62
- นักเรียนตามออกมีความพยายามสูงจึงสามารถเรียนได้	5	23.81

ตารางที่ 47 แสดงว่า การเข้าพบครูและผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 90.48 ของครูและผู้บริหาร ทอว่า นักเรียนตามอดไคมาพบเพื่อปรึกษาหารือ และร้อยละ 9.32 ทอว่านักเรียนตามอดไมมาพบ

นักเรียนตามอดต้องการให้ครูเอาใจใส่เป็นพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 90.48 รองลงมา คือ ติดตามและไม่ยอมห่างจากครู คิดเป็นร้อยละ 42.85 และต้องการให้ครูสัมผัส และพูดคุยกับเขาบ้าง คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน และนักเรียนตามอดไม่ต้องการให้ครูเอาใจใส่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 9.52

ความเข้าใจของครูที่มีต่อนักเรียนตามอด พบว่า ครูเข้าใจว่านักเรียนตามอดเหมือนกับเด็กปกติทั่วไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือเข้าใจว่านักเรียนตามอดแตกต่างจากเด็กปกติในบางด้าน คิดเป็นร้อยละ 47.62 และเห็นว่านักเรียนตามอดเป็นบุคคลที่น่าสงสาร น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.29

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเด็กตามอดนั้น พบว่าเด็กตามอดจะรักใคร่ครูและให้ความเคารพต่อครู เมื่อมีปัญหานักเรียนส่วนใหญ่มักจะเข้าพบปรึกษาพูดคุยหรือปรึกษากับครู เพื่อให้ครูช่วยแก้ปัญหาให้ ความรู้สึกของครูต่อนักเรียนตามอดนั้นพบว่า ครูมีความรู้สึกว่เด็กตามอดก็เหมือนกับเด็กปกติทั่วไป เพียงแต่พิการทางตาเท่านั้น เพราะเด็กตามอดจะมีความต้องการสิ่งต่าง ๆ มีพฤติกรรมและการแสดงออกเหมือนกับเด็กปกติทุกอย่าง บ่อยครั้งที่เด็กตามอดได้กระทำผิด ครูก็จำเป็นต้องลงโทษให้หลายจำ เช่น มีการชกตอย รังแกกัน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนตามออกเกี่ยวกับปัญหาคำความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

รายการ	จำนวน N= 49	ร้อยละ
เมื่อนักเรียนมีปัญหานักเรียนปรึกษากับ		
- เพื่อน ๆ	26	53.06
- ครูประจำชั้น	12	24.48
- พ่อแม่	4	8.16
- ครูตามออก	2	4.08
- อาจารย์ใหญ่	2	4.08
- พี่เลี้ยง	2	4.08
- ไม่ปรึกษาใครเลย	1	2.04
การปรึกษากับครูเมื่อมีปัญหา		
- เคย	26	53.06
- ไม่เคย	23	46.94
ความรู้สึกต่อครูในโรงเรียน		
- รักและเคารพเชื่อฟัง	24	48.98
- เกรงกลัวและไม่กล้าเข้าหา	4	8.16
-เกลียด	3	6.12
- เฉย ๆ	18	36.73

ตารางที่ 48 แสดงว่า เมื่อนักเรียนมีปัญหานักเรียนจะปรึกษากับเพื่อน ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาคือ ปรึกษากับครูประจำชั้น คิดเป็นร้อยละ 24.48 และไม่ปรึกษากับใครเลย คิดเป็นร้อยละ 2.04

เมื่อมีปัญหา นักเรียนเคยเข้าปรึกษากับครู คิดเป็นร้อยละ 53.06 และไม่เคยปรึกษากับครู คิดเป็นร้อยละ 46.94

ความรู้สึกต่อครูในโรงเรียนนั้น นักเรียนตาบอดรักและเคารพเชื่อฟังครูมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมาคือ รู้สึกเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.73 และรู้สึกเกลียดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.12

ตารางที่ 49 ร้อยละของความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการขอความร่วมมือและติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนตาบอด

ความร่วมมือของผู้ปกครอง	จำนวน N=21	ร้อยละ
เมื่อทางโรงเรียนมีเรื่องจะปรึกษากับผู้ปกครอง		
- ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	8	39.00
- ได้รับความร่วมมือเป็นบางครั้ง	12	57.14
- ได้รับความร่วมมือน้อยมาก	1	4.76

ตารางที่ 49 แสดงว่า เมื่อทางโรงเรียนมีเรื่องจะปรึกษากับผู้ปกครอง ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ทพบว่าได้รับความร่วมมือเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.00 และพบว่าได้รับความร่วมมือน้อยมาก น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.76

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองของนักเรียนตาบอดนั้น พบว่า ได้รับความร่วมมือเป็นบางครั้งเท่านั้น สาเหตุที่ไม่ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง เพราะผู้ปกครองมีภูมิลำเนาทางไกล และไม่เห็นความสำคัญของเด็กตาบอดบางคน เมื่อนำบุตรตาบอดมาเข้าเรียนแล้วก็ไม่เคยมาเยี่ยมหรือมารับกลับบ้านเลย ทุกอย่าง ผลักภาระให้กับโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบดูแลบุตรตาบอด ซึ่งสาเหตุนี้จึงทำให้เด็กตาบอดไม่ต้องการกลับบ้านในวันปิดภาคเรียน ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและเด็กตาบอดมีน้อยมาก

ตารางที่ 50 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่ตอบออกเกี่ยวกับการติดต่อกับโรงเรียน

รายการ	จำนวน N=42	ร้อยละ
เมื่อบุตรมีปัญหาท่านสามารถทราบโดยวิธี		
- ครูส่งจดหมายเชิญไปโรงเรียนเพื่อขอคำปรึกษา	35	83.33
- บุตรบอกกับตนเอง	10	23.80
- คนอื่นบอก	2	4.76
- อื่น ๆ	-	-
แก้ไขปัญหาโดย		
- ปรึกษาครูแล้วช่วยกันแก้ปัญหา	38	90.48
- ลงโทษบุตร	-	-
- พาบุตรกลับบ้าน	-	-
- ปล่อยให้ครูแก้ปัญหาเอง	4	9.52
การมาเยี่ยมบุตร		
- ปีละ 1 ครั้ง	5	11.90
- ปีละ 2 ครั้ง	23	54.76
- ปีละ 3 ครั้ง	3	7.14
- ปีละ 4 ครั้งขึ้นไป	4	9.52
- กลับทุกวัน	5	11.90
- ไม่มารับเลย	2	4.76
เพราะ		
- ระยะทางไกล	29	69.04
- ไม่มีเงินค่ารถ	14	33.33
- ไม่มีเวลา	8	19.04
- การคมนาคมไม่สะดวก	4	9.52
- ทางโรงเรียนให้อยู่ประจำ	9	21.42

ตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่าการติดต่อระหว่างผู้ปกครองกับครูและนักเรียนนั้น ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นว่า เมื่อบุตรมีปัญหาผู้ปกครองจะสามารถทราบได้โดยวิธีครูส่งจดหมายเชิญไปโรงเรียนเพื่อขอคำปรึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาคือ ทราบโดยบุตรบอกกับผู้ปกครองเอง คิดเป็นร้อยละ 23.80 และน้อยที่สุดคือ คนอื่นมาบอก คิดเป็นร้อยละ 4.76

การแก้ไขปัญหานั้น ผู้ปกครองใช้ชีวิตปรึกษากับครูแล้วช่วยกันแก้ปัญหา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.48 และร้อยละ 9.52 ปล่อยให้ครูแก้ปัญหาเอง

การมาเยี่ยมบุตรที่โรงเรียน ผู้ปกครองจะมาเยี่ยมบุตรและรับกลับบ้านปีละ 2 ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.76 รองลงมาคือ ปีละ 1 ครั้ง และกลับทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 11.90 เท่ากัน และน้อยที่สุดคือ ไม่มาเยี่ยมเลย คิดเป็นร้อยละ 4.76

สาเหตุที่มาเยี่ยมไม่ได้บ่อยเพราะ มีระยะทางไกลเกินไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.04 รองลงมาคือ ไม่มีเงินค่ารถมาเยี่ยมบุตร คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดคือ การคมนาคมไม่สะดวก คิดเป็นร้อยละ 9.52

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย